

Știința

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL P.C.R.

Anul XXXVII Nr. 7507 Duminică 29 octombrie 1967 6 PAGINI — 30 BANI

ACTIVITATEA MARELUI COMBINAT HUNEDOREAN ÎN PERSPECTIVĂ DESCHISĂ DE PROIECTUL DE DIRECTIVE

- În dezbateră siderurgiștilor: creșterea eficienței producției de metal; apropierea conducerii de producție; cerințele îmbunătățirii aprovizionării tehnico-materiale
- Telegrama siderurgiștilor adresată C. C. al P. C. R., tovarășului Nicolae Ceaușescu

Poate mai mult decât în orice alt sector, dezbateră proiectului de Directive cu privire la perfecționarea conducerii și planificării, în rândul siderurgiștilor, al producătorilor de metal are o rezonanță aparte. Ei știu că ceea ce alimentează cu fontă, oțel, laminată celelalte ramuri industriale, construcțiile și transporturile, care produc materii prime esențiale și altele necesare pentru asigurarea procesului și pentru industrializarea socialistă a țării.

În relatarea de mai jos redăm câteva aspecte de la adunarea de dezbateră a activității de partid care a avut loc, zilele trecute, la Combinatul siderurgic Hunedorean — principalul furnizor de metal al țării. Participanții la dezbateră și-au exprimat așteptarea lor deplină față de proiectul de Directive aprobat de plinara C. C. al P. C. R. din octombrie a.c., au dat o înaltă apreciere analizei științifice pe care o cuprind, cit și caracterul creator al măsurilor preconizate.

„Cerințele înfăpturii obiectivelor

desăvârșirii construcției socialiste în țara noastră — a spus în deschiderea adunării tov. Gheorghe Călin, prim-secretar al comitetului regional de partid — au impus să fie analizată aprofundat realitățile economice existente, să fie promovate forme și metode de conducere și organizare a activității economice care să ducă mai departe experiența acumulată în procesul construirii noii ordini, să asigure economiei naționale o dezvoltare dinamică, continuu ascendentă. Măsurile preconizate de conducerea de partid și de stat au tocmai menirea de a crea cadrul cel mai propice, cel mai favorabil pentru un nou și puternic avânt al forțelor de producție, pentru progresul rapid și multilateral al întregii țări.

Discuțiile în cadrul dezbaterii au prilejuit o analiză temeinică a tuturor laturilor activității economice, în vederea ridicării ei pe o treaptă nouă, calitativ superioară. Ideea de bază care s-a desprins din dezbateră a constituit-o necesitatea imperioasă a rî-

dicării eficienței producției de metal la nivelul posibilităților reale de care dispune siderurgia românească. „Complexitatea crescîndă a problemelor tehnice și economice generate de amplul proces de dezvoltare a economiei noastre — a arătat ing. Nicolae Agachi, directorul general al combinatului — nu a putut să nu determine învechirea unor forme și metode de conducere și organizare a industriei. În ce ne privește, practicile de centralism excesiv, mai ales în domeniul aprovizionării cu materii prime și materiale și al desfășurării metalului, ne-au creat nu o dată serioase greutăți în calea sporirii eficienței activității economice. Îmi exprim convingerea fermă că măsurile preconizate pentru apropierea conducerii de producție, prin crearea de centrale industriale după considerente economico-organizatorice riguroase, ca și cele referitoare la lărgirea atribuțiilor întreprinderilor vor crea largi posibilități pentru concentrarea forțelor și dezvoltarea inițiativei colectivului nostru, în vederea realizării producției de metal prevăzute de planul cincinal, în condițiile unei eficiențe economice crescînde”.

Tov. Gheorghe Cîmpeș, prim-secretar, ing. Ion Dobrin, directorul comercial al combinatului: „Sistemul actual de aprovizionare, care de altă parte ori ne-a stînjinit în activitatea noastră, ne-a dus pînă acolo încît noi, hunedoreni, care producem metal, trebuie să apelăm, pentru nevoi proprii, la bazele de aprovizionare cărora noi înșine le furnizăm laminată. Cea-

ÎN ZIARUL DE AZI

- Istoria gândirii filozofice românești
- Documentele Plenarei C. C. al P. C. R. din 5-6 octombrie în dezbateră
- Resursele jurnalului de călătorie
- Viața artistică
- Sport

Turn de apărare al unei vechi cetăți medievale? Nicădecum. Este castelul de apă în construcție la Combinatul siderurgic Galați.

Laurențiu VISKI corespondentul „Științei”

Antecedentele unei inovații

„Hai să intrăm la mine. E destul de cald, nu? Toamnă bună. Ocupă loc. Ce te uita? A, fotografia asta? Sînt eu. Acum cîți ani? Nu-mi place să mă gîndesc. Eu și micul laborator improvizat în curte, în aer, fără nici o „tehnică de securitate”. Eu erans și proprietar și muncitorul, Blazius Guban, nepot al unui meșteșugar român din părțile Oradei. Bunicul asta al meu era și dentist, și fierar, și lăcătuș, și pantofar: avea dragoste pentru orice poate fi interesant pe de-a dreptul. Poate că și-a transmis pasiunile, peste ani, în mine... Mă în-

poliureterilor. O reacție, unică, ce naste acest moltopren, chimic spus, aceste smime poliuretane. M-au pasionat încă din facultate macromoleculă. Profesorii mi-au născut pasiunea. Eu am desăvîrșit-o doar. Era un domeniu nou, al maselor plastice, probleme multe, inedite. De pildă, în noile cercetări se căută o substanță lenită, care ar para autoaprinerea și spumelor poliuretane. E un domeniu tentant, de permanentă eferescență. Voi, teoretic, știm acum aproape tot despre moltopren, dar practic? Peste puțin timp, cînd vom porni această bandă metalică, vom ști și practic ce înseamnă moltoprenul românesc. Iar pentru mine, tînăr inginer stagiar, abia revenit din armată, totul pare palpitant, și romanele lui Balzac, care-mi umplu lectura urelor libere, ca și ultimele cercetări din acest domeniu, al maselor plastice, iar cînd întîlnesc în coleg ne oprim la o mică discuție și el mă întreabă: „Măic, cum stăți cu moltoprenul?”. Iar eu, inginerul stagiar Nicolae Morcu, singur deocamdată în această hală, învîntînd fiecare surub al acestor aparatur-complexe și avînd în cămășă stîm bine, curînd are să noarte și el o haină nouă, cu moltopren românesc...

„În urmă cu cîțiva ani, pe cînd eram student la chimie industrială, profesorul Ion Nanu m-a făcut atent: „Masele plastice sînt o modă astăzi. Ele au apărut într-un timp relativ scurt. Le cumpărăm pentru aspectul lor, pentru calitățile și trîmbicio lor, dar dacă ai compromis un produs în acest domeniu, ai distrus o gamă întreagă. Să luăm de exemplu moltoprenul în acest sector. O chestie de metal, fabricată prost, nu compromite o gamă de alte produse de fier, fiindcă se știe, „de cînd lumea”, că alte produse, tot de fier, sînt excelente. În mase plastice, o sariă proastă, dată pe viață, înseamnă o compromitere totală. Aici n-ai voie să compromiți. Aici sînt în joc sentimentul responsabilității... Cîmintele astea îmi răsuna și azi în minte, cînd ne aflăm în pragul creării acestui nou produs românesc, care e moltoprenul. Ca proces tehnologic, am adoptat o soluție înaintată. Desigur, întregul proces ne pune probleme foarte complexe. Utilizăm metode cunoscute în avînd. Și teoretic, și practic, și fenomenul chimic și producerea lui. Asta cere o calificare superioară a oamenilor noștri. Conducerea întregii sinteze, cantitățile fantastice vîrșate pe bandă, toate pretind o cunoaștere atentă. Am început să selecționăm oamenii. Această selecționare ne-a pus în față și probleme de edu-

Ion ARIEȘANU

(Continuare în pag. a V-a)

EDUCAȚIA și factorii ei

Paul EVERAC

Educația nu se poate face fără educator. Am spus un adevăr de la sine înțeles, un truism, o platitudine? Poate. Dar acest adevăr, oricît de orbitor pare în teorie, nu e totdeauna adevărat în fapt.

Ce este un educator? În primul și în primul rînd un om educat el însuși, un om care are întru-sin un corp de principii, de cunoștințe și de comportări de o valoare certă, verificată. De cine verificată? De alții care le au într-un grad mai mare și care pun preț pe aceste prințipi, și cunoștințe și comportări, în stare să le aprecieze, să le dea cinste.

Un educator este asadar un factor de iradiere a unui depozit teoretic și moral. Meseria, dreptul și răspunderea lui cer ca el să poată iradia netulburat undele personalității sale, ale acestui depozit constituit și acceptat de societate, de factorii societății. Pentru asta el trebuie să-și fi cercuit o autoritate, în primul rînd teoretică și morală, pe care s-o poată exercita cu toate atribuțiile funcției sale, pentru a deveni convingător. Un educator care nu convinge e nul, face operă proastă, deviază educația, fiindcă educabilul, foarte atent la viață, vede imediat la celălalt dacă ceea ce spune e de formă, dacă ceea ce este e pilduitor. A nu crede, a nu acor-

opinii

da credit, autoritate morală un educator înseamnă a ruina prințipiul și resortul ei educației, a lăsa teren liber non-educativei confuziei. Și acest lucru are urmări incalculabile.

Tot ce spun aici e bun și frumos, acceptabil de toată lumea, însă în practică se întîmplă cîteodată să întîlnim și anume că educatorul ori este abia educat el însuși, ori este tutelat de un altul mai puțin educat decît el, ori își are autoritatea pusă în discuție sau măcinată de tot felul de rapoarturi, obligații și corvezi, profesionale sau nu, care fac ca el, desigur funcționar, să nu-și poată exercita marea mandat social de a fi o întrupare vie, eficientă și convingătoare a ceea ce învîță pe alții. Iar dacă (altă platitudine, albi truism) educatorul nu este educat, nici educatul nu va fi educat. E, mai tîm, cit se poate de limpede.

Mă-aduc aminte cu respect și venerație (la 25 de ani după absolvirea liceului și în lipsa unei întîlniri organizate) de cîteva din profesorii noștri, exemple de autoritate morală, de prestantă, de tact pedagogic, destul de puțin cîntîți de patul, solzi în ceea ce spunem și reprezentau în societate. Un pum de oameni, aproape același excluziv excepțiile — alcătuiau un corp, împreună o tînuță. Prezența profesorilor, cînd era o personalitate, umplea școala de emoție. Inspectorul la care mă gîndesc acum cunoștea mai multă matematică decît profesorul de matematică, mai multă literatură decît cel de română, mai multă pedagogie decît dirigintele, dar mai ales exprima prințipiul o forță și o civilitate morală care te făcea mic de tot. El era blînd fiindcă știa că poate pedepsi și discolita pe loc, autoritatea lui, așezată pe soliditatea lui profesională, nu era umbră de nimic și nu se grăbea, deci, s-o moalesteze pe a altora. Din mișcările 5-6 profesori, înfrunți cu seriozitate temelii de viață, au ieșit multe generații de oameni care astăzi construiesc socialismul în posturi de răspundere și aduc temeinic și probate în slujba idealurilor noastre celor mai îndrăznețe. Sămînta acelor cîtorva educatori nu s-a pierdut, ci a prîns, a fertilizat, a dat în anul nostru multe și frumoase exemple. Dar nici astăzi, ca și atunci, nu lipsesc excepțiile, tinerii care intră în profesorat ca în ultima posibilitate, după ratarea tuturor celorlalte, și merg semeducători (chiar dacă biniștrul instruit) mereu să facă o meserie de exper-

(Continuare în pag. a II-a)

Lucrările agricole de toamnă

Numeroase unități agricole au terminat, în cursul acestei săptămîni, recoltarea culturilor țirzi. Cele mai bune rezultate în această privință au fost obținute în regiunile Suceava, Maramureș, Oltenia, Galați, Hunedoara, Iași, Bacău și Banat. Rezultatele mai bune decît în anul trecut au fost obținute și de unitățile agricole din celelalte regiuni. Astfel, în întreaga țară, după cum rezultă din datele Consiliului Superior al Agriculturii, pînă la 27 oc-

tombrie porumbul a fost cules de pe 90 la sută din suprafața cultivată, cartofii de pe 92 la sută și stelele de zahăr de pe 79 la sută. Recoltarea orezului este aproape terminată, iar strugurii au fost culeși în proporție de peste 90 la sută.

Sînt însă regiuni în care recoltarea unor culturi este rămasă în urmă. Culesul porumbului este întîrziat în regiunile Brașov, Cluj și Dobrogea, iar recoltarea stelelor de zahăr în regiunea Brașov.

(Agerpres)

În această săptămînd s-au desăvîrșit mai intens arăturile pentru însămîntările de primăvară. Cooperativele agricole și întreprinderile agricole de stat au executat această lucrare pe 55 la sută din suprafața prevăzută.

În aceste zile, unitățile agricole tolosoase un număr sporit de mijloace pentru terminarea grabnică a recoltărilor, transport produselor, precum și pentru intensificarea arăturilor de toamnă.

(Agerpres)

Tot la capitolul aprovizionare, merita să fie citat amicalul eșeu relatat de ing. Ion Dobrin, directorul comercial al combinatului: „Sistemul actual de aprovizionare, care de altă parte ori ne-a stînjinit în activitatea noastră, ne-a dus pînă acolo încît noi, hunedoreni, care producem metal, trebuie să apelăm, pentru nevoi proprii, la bazele de aprovizionare cărora noi înșine le furnizăm laminată. Cea-

Laurențiu VISKI corespondentul „Științei”

(Continuare în pag. a III-a)

Mijloace de umanizare a construcției urbane

Întreaga teorie a urbanismului contemporan are la bază ideea organizării spațiului construit de așa natură, încît, pe măsura creșterii sînt luate în considerare, cerințele tot mai complexe ale grupului de oameni pe care îl găzduiește și să fie optim satisfăcute cu mijloace cît mai economice. Acestor cerințe le corespund funcțiuni dintre cele mai variate, mergînd de la muncă și locuire, pînă la asistență sanitară sau cultivarea spiritului și a trupului. Construcțiile, înseamnă în primul rînd, în complexitatea funcțiilor ansamblurilor de locuințe.

Intr-adevăr, este ușor de constatat că cele mai anoste dintre cartierele noi sînt tocmai cele care se rezumă la rezolvarea strictă a cîtorva funcțiuni elementare, fiind de multe ori niste locuri destinate exclusiv locuirii, fapt care le-a și atras porecla de „cartiere-dormitoare”. Este semnificativă constatarea — confirmată și de numeroase scrisori sosite

pe adresa redacției — că există o surprinzătoare coincidență între aspectul neprimitor, stingher al unor ansambluri și un slab nivel de satisfacere a cerințelor celor care le locuiesc. Se verifică astfel, și pe plan arhitectural-urbanistic, justetea tezei cu privire la unitatea dintre laturile estetice și funcționale ale realității, dovadă fiind că nu poate fi frumos un ansamblu alcătuit numai din blocuri de locuințe care să nu implinească și celelalte cerințe ale unei autentice vieți sociale. Cîteodată, cazuri pe a-semena sînt nesatisfăcătoare echipe, unilateralizate sub raport funcțional, sînt silit să se adreseze zonelor mai bine dotate — în general centrale — supraaglomerînd mijloacele de transport în comun și accentuînd și mai mult pustietatea din cartiere

rele lor de reședință. Dar nici măcar odino — unica destinație a unor asemenea cartiere — nu poate fi implinită în condițiile acestea, întrucît activitățile care nu-și găsesc un cadru potrivit (de pildă, jocul copiilor) își derulează totuși firul, perturbînd buna ei desfășurare. Polivalenta ansamblului este, deci, o cerință intrinsecă a însăși vieții lui.

Ce se poate face, din acest punct de vedere? Opinia șefului atelierului de sistematizare al D.S.A.P.C.-Bacău, arh. Adrian Mîgălaș, este că, printre-o proiectare judicioasă, pentru fiecare cartier în parte, pot fi determinate una sau mai multe funcțiuni specifice. „Pe ce este vorba de o activitate economică sau administrativă, fie de destindere — cultură sau de alt fel — ne-a spus el — o asemenea

prevedere ar aduce mișcare, viață în respectul ansamblului și ar contribui, totodată, la particularizarea diferitelor zone noi ale orașului. Tradiția unor localități cu cartiere universitare, spitalele și instituții culturale sînt un bun exemplu de urmat”. Pleidînd pentru această idee, arh. Nicolae Kepeș, șef de sector la Institutul „Proiect-București”, ne declară: „Este foarte bine că, în Capitală, se concepe încheierea unui oraș universitar. Dar amplasarea unui dintre noile institute de învățămînt superior într-unul din noile ansambluri ale orașului, pe lângă interesul adus în compozi-

Arh. Gh. SASARANU

(Continuare în pag. a II-a)

lași. Promenadă de toamnă

Foto: Gh. VINȚIĂ

Telegrame

Excelenței Sale
Domnului CEVDET SUNAY
Președintele Republicii Turcia

ANKARA

Cu prilejul sărbătorii naționale a Republicii Turcia și celei mai bune urări pentru fericirea și sănătatea dv. personală, pentru prosperitatea poporului turc prieten, pentru dezvoltarea fructuoasă a relațiilor dintre țările și popoarele noastre.

CHIVU STOICA
Președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România

Excelenței Sale
Domnului SULEYMAN DEMIREL
Primul ministru al Republicii Turcia

ANKARA

Cu ocazia zilei naționale a Republicii Turcia și adresez, Excelență, felicitări călduroase și urări cordiale pentru fericirea dv. personală și prosperitatea poporului turc, pentru dezvoltarea continuă a relațiilor prietenești și a colaborării dintre țările noastre în folosul popoarelor române și turce și al păcii în lume.

ION GHEORGHE MAURER
Președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România

(Continuare în pag. a V-a)

ITINERAR SIBERIAN

DE LA CORESPONDENTUL NOSTRU, SILVIU PODINA

Zburînd cu avionul deasupra nesfîrșitelor întinderi siberiene ai impresia că aici stăpîni absolută e taigaua. Dar aterizînd în orașele Siberiei, vizitînd marile ei centre industriale, îți dai seama că aceste întinderi adăpostesc o eferescență continuă, în urma căreia uriașele bogății naturale și forța creatoare a omului, larg valorificate, schimbă și înnoiesc zone întregi. Am făcut de curînd cunoștință cu Siberia industrială și

transcriu aici o parte din însemnările făcute cu prilejul acestei lungi dar pasionante călătorii.

OȚEL ÎN TAIGA

Kuznețk — trecut și prezent. În 1932, la începutul lunii aprilie, ziarul sovietic anunțau cu titluri mari prima sariă de fontă dată de primul furnal al noului combinat siderurgic local. La 19 septembrie, în același an, au fost produse cele dintîi tone de oțel siberian, iar curînd după aceea și primele laminăte. De atunci combinatul din Kuznețk a dat țării milioane de tone de metal. În cursul actualului cincinal se va încheia construcția primei tranșe a așa-numitului „Zapsib”, unul din cele mai mari combinate siderurgice ale Uniunii Sovietice. Pînă la 7 noiembrie, în cîntecul de-a 50-a aniversării a Revoluției din Octombrie, aici va fi dat în exploatare un nou furnal de mare capacitate. Se construiesc, de asemenea, noi convertizoare și laminare. La sfîrșitul actualului cincinal producția de fontă, oțel și laminăte a combinatului siderurgic din Siberia apuseană urmează să ajungă la patru milioane tone anual.

Bazinul carbonifer Kuznețk este unul din cele mai mari din lume sub raportul resurselor de huiă de calitate superioară. Rezervele de cărbune de aici, aflate la mica adîncime, pînă la 600 metri, sînt apreciate la circa 270 miliarde tone. Grosimea unor straturi atinge 25 de metri. În ultimii ani au fost date în exploatare în acest bazin noi mine și cariere. Se prevede că în 1970 producția de cărbune a bazinului va atinge 114,3 milioane tone.

(Continuare în pag. a V-a)

FAPTURILE DIVERSE

Pasiune

La predarea lecțiilor de istorie și limba română, profesorul Vasile Man de la Liceul nr. 2 din Reghin folosește material documentar inedit. Îi găsește chiar în colecția sa, compus din sute de piese cu caracter etnografic, arheologic, numismatic. Se remarcă o urnă cinerară de factură dacică, intactă, din perioada migrațiilor popoarelor; monede din timpul împăratului Dioclețian, etc. Dintre achizițiile recente ale profesorului colecționării amintim „Propovădanile” lui Petru Maior, tipărite la Buda în 1809, un tratat de versificație intitulat „Breviarium poeticum”, manuscris datat din 1771, conținând aproape 300 pagini. Astfel, profesorul Vasile Man dă elevilor săi și o lecție despre ceea ce înseamnă pasiune.

Amintirea caprei

Mircea Probu, medic veterinar în comuna Căiceana și Huruști (raionul Adjid) are o pasiune: pielea de capră. Și un mod original de aprovizionare: cetățenii îl solicită să constate moartea caprinelor și să le elibereze acte pentru încasarea primei de asigurare A.D.A.S. În schimb, aceluși medic veterinar prețindea cetățenilor pielea caprei răposate. Nu făcea niciodată concesii. Pentru că era aflat de „intransigent”, a fost condamnat la un an închisoare (plus ridicarea suspendării pentru patru luni de închisoare — o condamnare anterioară). La domiciliul său s-au găsit 8 piei de capră. Așa că nu e deloc... tap ispășitor.

Scuzați-ne întrebarea

Constantin Lates din Iași s-a împrietit cu mirona V. M. I-a propus să se căsătorească. Și ea s-o convinsă că are „intenții serioase”, i-a spus că mama lui vrea să-i cunoască viitoarea noră. Fata a acceptat. Dar în loc să o ducă la părinți, Lates a introdus-o în casa lui Grigore Orlan, om de o teapă cu el, necăstind-o. (Cazuri de acest fel revin, când și când, în justiție). Ambii corupători de minore sînt acum arestați. Iși vor primi pedeapsa. Dar usurinta fetei care face vizite, singură, unui bărbat puțin cunoscut, nu trebuie condamnăți?

La strimtoare

Acum, în octombrie, pe Valea Prahovei — principală arteră de circulație — trec (cronometrat) în fiecare jumătate de oră între 185 și 205 de autovehicule. Vă imaginați aglomerația în lunile de vară! Pe această arteră rutieră, la Cîmpina (în fața I.R.A.) seoseaua are o porțiune strimată — loc de accidente frecvente. Autoritățile locale cunosc „poveștea”. Dar nici acum n-au întreprins ceva. Se tot ceartă întreprinderea de drumuri cu întreprinderea de gospodărie orășenească cine și „de datoria cui” este să lărgască seoseaua. Și contrar proverbului, „cînd doi se ceartă al treilea câștigă”, de data aceasta cînd doi se ceartă pierde toată lumea — și statul și cetățeanul.

Nunta se amîină

Căsătoria prilejuieste mult joc și voie bună. Cu toate acestea, este un act serios. Numai că unii o iau în joacă. Doi tineri din comuna Partizani (Tulcea) — Valentina G. și Manole B. — au hotărât să se căsătorească. Li s-a eliberat și certificatul de căsătorie. Mireasa s-a mutat în casa mirelui. Au început apoi pregătirile de nuntă (care urma să aibă loc pe 5 noiembrie). Și cînd era zorul mai mare, mireasa a dispărut: a fugit cu al băiat. Toate au rămas deocamdată baltă. Cu alte cuvinte, unde dai și unde crapă!

Orbul găinilor

Știe oricine: cînd lupul este în farcul ochinului, nu lezi cîinii. Și totuși... Doi săteni din Teiuș (Alba) au păcut tocile pe o tarla cu otavă de lucernă. Vitele s-au „umflat” și au fost sacrificate. Patru îngrijitorii din sectorul zootehnic al cooperativei agricole din localitate știu de pătania celorlalți. Cu toate acestea, ei au dus la pășunat, pe locul cu pricina, 40 de vaci ale cooperativei. Evident, bovinele s-au îmbolnăvit. Cîinci dintre ele au fost sacrificate. Îngrijitorii vor plăti pagubele.

Rubrică redactată de Ștefan ZIDĂRIȚĂ Ștefan DINICĂ cu sprijinul colaboratorilor „Scinteia”

Istoria gîndirii filozofice românești în antologie

Incontestabil, ultimele două decenii au fost ani de strălucit travaliu pentru valorificarea legatului cultural, științific și filozofic lăsat de înaintași. S-a făcut în acest domeniu foarte mult, chiar dacă nu întotdeauna cu cea mai potrivită metodă de investigație și analiză. Pe linia faptului, de subliniat semnificația, al publicării în ediții de tiraj a unor importante opere social-filozofice, poate că una dintre cele mai importante realizări este aducerea în circuitul curent a unor lucrări și autori pe care se așezase, strivitor, lăspeda uitării. „Antologia gîndirii românești”, apărută de curînd, în două volume, la Editura Politică, într-o ireproșabilă tipură grafică, o dovedește plenar.

Datorată Institutului de Filozofie al Academiei (colectiv de redacție: acad. C. I. Gulea — redactor responsabil, S. Ghifță, N. Gogoneață, C. Joja, R. Fantazi, Al. Poșescu), Antologia și-a propus, nu fără a izbucni, să ofere o imagine cuprinzătoare a gîndirii social-filozofice românești din secolele XV—XIX. Complexitatea și dificultatea muncii a fost deosebită, merită a fi subliniată. Sînt selectate texte și lucrări ale mai tuturor gînditorilor care s-au manifestat de-a lungul acestui interval de aproape cinci secole. Aflăm aici nu numai ilustre personalități, ca Dimitrie Cantemir, Stolnicul Cantacuzino, N. Olahus, cronicarii, exponenții Școlii ardelenne, Dinicu Golescu, Ion Heliade Rădulescu, N. Bălcescu, Ion Ionescu de la Brad, M. Kogălniceanu, S. Bănuțiu, T. Maiorescu, V. Conta, M. Eminescu, A. D. Xenopol, Șt. C. Micăhălescu, dar și gînditori de suprafață modestă în epocă și mai tirziu, ca Eufrosina Poteca, Petru Poenaru, Bölonj Farkas Iancu, St. Roth, Tăutu, Stamate, Caracas, Al. Roman, C. Esarcu, Al. Sutu ș.a. Au fost incluse chiar și texte anonime cu o certă semnificație social-politică, precum „Întelegerea de la Cluj-Mănăștur” (1437), documente ale Antologiei, trebuie consemnat faptul că reușita e reală. Publicul larg, care nu se adresează de obicei edițiilor de referință, are acum la îndemîna o bună sursă de informare. Includerea (din păcate fără diferențierile de valoare necesare), în această antologie a textelor unor autori care, datorită fie lipsei de relief, fie puținătății operei lor, nu vor fi, probabil, niciodată publicată în volume de sine stătătoare, și sporește utilitatea. Serviciul cultural-științific pe care ni-l aduce antologia e, de aceea, important și se cuvine în întregime prețuit. Mai ales că ea operează substanțiale reparații și corectări mai vechii antologii similare (apărută în 1954) care nu a fost — cum se știe — ferită de regretabile omisiuni.

La un examen atent Antologia iscă, totuși, unele justificabile întrebări și, mai cu seamă, doloanțe. Mai întîi ar trebui discutată însăși concepția care a guvernat operațiile de selecție și alcătuire a antologiei. S-a pornit de la ideea că trebuie selectați absolut toți autorii care s-au manifestat publicistic pe tărîm social-politic și filozofic. În consecință, s-a apelat deopotrivă la scrierile filozofilor, economistilor, istoricilor, scriitorilor, juristilor, oamenilor politici, medicilor și naturaliştilor. Dar, potrivit acestei întelegeri, sfera conceptului de „gîndire social-filozofică” este prea mult dilatăată, întencind să cuprindă toți reprezentanții ai epocii, locul acestora fiindu-l o sumedenie de medicii și naturaliştilor, figuri marcante, dar nesemnificative în planul cugetării filozofice. Aceleași criterii lipsite de rigoare selectivă au acționat păgubitor și în sfera gîndirii sociale. Dacă e firesc să includem aici opiniile unor oameni politici proeminenți cu ecou în viața spirituală, ale unor economiști cu autoritate (Marian, Ghica, Xenopol, Aurelian) care au fost purtători de cuvînt ai unor curente de idei, e greu de admis marea pătrundere în antologie, a semnatariilor unor simple articole, broșuri sau discursuri. Apoi, destă antologia are o arie de cuprindere atât de diversificată, ea se dovedește a fi, dintr-un anumit punct de vedere — paradoxal — unilaterală. Selecția s-a îndreptat, de regulă, spre acele scrieri sau spre acei autori

care s-au distins printr-un credo social-politic progresist. Nu insistăm asupra faptului că, pe alocuri, aceste rigori subiective au fost încălțate, dovedind, dacă mai era necesar, precaritatea unor criterii prea restrictive. Dar, prin modul în care a fost întocmită antologia, ni se pare că tabloul gîndirii românești din secolul al XIX-lea e vădit de unele lucrări deloc lipsite de importanță. Lipsite — și nu vom cita decît cîteva exemple — un autor ca Nicolae Șutu (economist de mare prestigiu, om politic și cugetător de real interes); nu aflăm aici texte din Barbu Catargiu, exponentul gîndirii conservatoare în

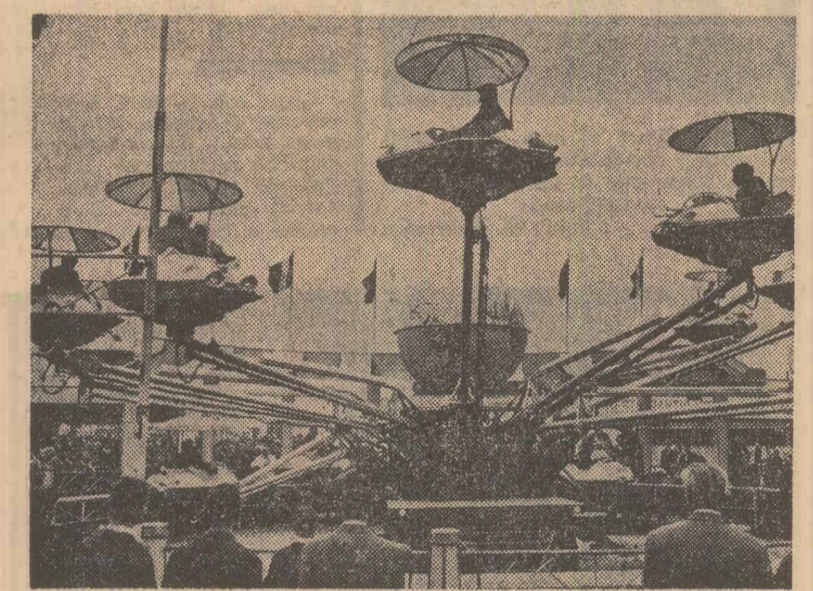
mentată opera tuturor gînditorilor, nu numai a celor progresiști.

Evident, orice antologie e inevitabil subiectivă, ea reflectînd punctul de vedere al editorului. Reproșurile noastre nu se referă, de aceea, la piesele considerate ca cele mai potrivite pentru a intra în sumarul antologiei. Acestea, deși, mărturisim că în spațiul consacrat, de pildă, lui Eminescu, am fi preferat să găsim mai multe pagini din manuscrisele sale filozofice, iar în cel repartizat lui Ion Ionescu de la Brad am fi dorit să citim și texte care să ilustreze activitatea sa de pionier în domeniul monografiei sociologice sau pe aceea de cugetător în problemele statisticii teoretice.

Nedumeriri ne-a trezit și modul de reproducere a textelor incluse. La tot pasul cititorul e împințat de supărătorul semn al eliminării, care ține deopotrivă locul unui cuvînt, al unui pagină sau capitol întregi. De multe ori, ca în cazul textelor purtînd semnătura lui Eminescu, C. A. Rosetti, Kogălniceanu, Sami Laszlo etc. un articol este redus, în acest fel, la dimensiunile unor citate mai cuprinzătoare. Să mai spunem că în acest fel gîndirea unui autor ne poate apărea într-o imagine prea puțin fidelă? Era poate preferabilă o mai parcimonioasă selecție a textelor, sau, eventual, se putea recurge la mărirea antologiei cu încă un volum. Valoarea acesteia ar fi avut de cîștigat.

Fără îndoială, antologia, dincolo de semnificația ei intrinsecă, e — sperăm — de toată lumea considerată ca o prefață care anunță reeditarea tuturor lucrărilor reprezentative pentru cugetarea filozofică românească. Acțiunea aceasta, deși a realizat cîteva împliniri notabile, se află încă undeva pe la începuturi. Se simte acut nevoia unui plan temeinic care să ducă la editarea acestor lucrări într-un ritm normal. Intervenția salutară a unor foruri cum sînt secția de specialitate a Academiei sau Consiliul Național al Cercetării Științifice ar putea fi hotărîtoare în această privință. Poate că această antologie, ale cărei merite trebuie apreciate cum se cuvine, va fi un imbold fericit pentru viitoare acțiuni editoriale.

Z. ORNEA

La Parcul distracțiilor de la Obor

MĂRFURI CU PLATA ÎN RATE

Magazinul universal „Victoria” din Capitală este aprovizionat cu un bogat sortiment de confecții pentru toate vîrstele. Se găsesc, în raiunile de specialitate, diferite modele de costume, pardesii, paltoare, sacouri, taloare, ochii și fuste, precum și confecții de blănd cu o croială modernă, elegantă.

De la acest magazin se pot cumpăra și cu plata în rate confecții și aparate electrotehnice. Televizoarele se vînd și în zilele de luni, cînd se poate prinde, cu o atenție specială, programul televiziunii bulgare. Menționăm, de asemenea, că s-au îmbunătățit condițiile de cumpărare cu plata în rate a frigiderelor, aparatelor de radio, aspiratoarelor „Record” etc.; aceluși s-a micșorat, iar ratele pînă la completarea valorii respective se pot egalona pe o perioadă mai lungă.

ÎN REGIUNEA BACĂU Excursii cu autobuzul

Întreprinderea de transport D.R.T.A.-Bacău pune la dispoziția turiștilor dornici să cunoască locurile și frumusețile regiunii, să viziteze monumentele sale istorice, autobuze de cîte 10, 28, 32, 40 și 50 de locuri pentru excursii în grup. Cerele de obținere a autobuzelor pentru diferite trasee ale regiunii se vor adresa prin O.N.T. Informații suplimentare se pot primi de la autogările și autobuzele din raiunile regiunii Bacău.

LA OBOR Tradiționalul bazar în haine noi

Bazarele și-au cîștigat în comerț un drept legitim de cetățenie. Cel din piața Obor din Capitală, cunoscut din generație în generație de toți cei care veneau „la Moși”, sînt după cumpărături zilnice la haine, și-a creat un adevărat centru comercial și turistic. Într-o încălțăminte nouă nivel, plus ministerul și autoritățile centrale sînt în joc pentru a statornici cazul. Dar ce iose dînt-o asemenea ineficientă? O măcinare a autorității inspectorului, care e competent să intervină, dar nu e competent să descurse. As mai menționa că munca inspectorului-sef, autoritate educativă supremă, în principiu, e răsplătită tarifar mai rău decît a instructorului de pionieri, deși cere o cuprindere cel puțin egală.

Este un merit de seamă al conducerii partidului de a fi inițiat recent o mai bună împărțire de competențe teritoriale, o mai mare simplificare, înlăturarea și mai multor paralelisme, suprimarea și mai multor grupuri birocratice, reasezarea remunerațiilor pe criterii cît mai juste, sporierea inițiativă. Este o cale corectă de realitate, cu urmări în toate secțiunile.

Scolarizarea nu epuizează educația. Să scriem, în noua formulă de formula o mie de principii foarte sănătoase, excelente, educația reprezintă momentul cînd ele se asimilează. Învățatul poate profera sau debita ceea mai ireproșabilă învățături, ele sînt decît hainele care se pun pe pielea interioară a convingerilor raticate prin consimțire organică. „Viața e cel mai bun învățător” gîndesc unii, dînd acestui panseu un aer de vagă generalitate filozofică.

CONSTRUCȚIILE URBANE

(Urmare din pag. 1)

bluri mari alcătuite aproape exclusiv din blocuri de locuințe. Trebuie să arătăm însă că proiectele respective conțin și alte elemente care, în funcție de fondurile afectate acestui scop de sfaturile populare și celelalte beneficiari, vor fi realizate contribuind la îmbogățirea arhitecturală a cartierelor noi. Senzația de vag, contrarie spațiului urban controlat și organizat, pe care o încercăm parcurîndu-le alele ansamblului „Steagul roșu” din Brașov — de exemplu — nu este datorată numai monotoniilor blocurilor cu cîni nivele și distanțelor mari, încerte, dintre acestea (distanțe ce vor fi reduse prin construirea a încă circa 1.600 de apartamente în teritoriul considerat) ci și existenței unor terenuri destinate construcțiilor care n-au putut fi deocamdată realizate. După ce clubul, cinematograful, restaurantul, cele cîteva creșe și grădinițe, terenurile de sport, precum și totalitatea complexelor comerciale își vor ocupa locul prevăzut în proiect — este de părere seful atelierului de sistematizare al D.S.A.P.C.-Brașov, arh. Ernest Sîrgeci — aspectul cartierului va fi cu totul altul!

Dacă construirea unor dotări sau edificii reprezentative și chiar sistematizarea verticală, finisajul urban prețind alocarea unor fonduri importante, ceea ce le amîină execuția pentru o etapă următoare dacă planșia mare, menită să contribuie la susținerea peisagistică a decorului arhitectural, necesită decenii pentru a ajunge la proporțiile cerute, există unele

medii economice (rentabile chiar de a împinge un ritm mai alert, specific urban, vieții din cartierele noi. Pornind de la constatarea că, în prezent, comerțul, alimentația ansamblurilor recente construite pe principii unor complexe comasate, așezate la mari distanțe unele de celelalte, generînd întinderi pusti, și lipsite de interes, arh. N. Keșes, a sugerat ca, printr-o diversificare și specializare accentuată, prin construirea de mici unități comerciale, prefabricate din materiale ușoare, zonele de atracție publică să pătrundă de-a lungul aleilor, interpunînd între pionier și zidul masiv al blocurilor animația firmei lor și reclamelor, tentația unui local intim unde se servește la cîteva mese o cafea sau o prăjitură „a casei”, usurinta de a găsi o marfă mult solicitată sau de trebuință cotidiană, la numai doi pași de locuință.

Într-adevăr, îmbunătățirea, îmbogățirea sau raport urbanistic a noulor ansambluri trebuie să plece de la însăși concepția beneficiarului, de la temele-program elaborate în cadrul sfaturilor populare. Arhitectii, ca specialiști al organizației spațiului în vederea desfășurării vieții sociale, sînt chemați să exercite o influență activă în această direcție. Revenim astfel la ideea, susținută și în alte rânduri, a rolului militant al arhitectului-sef de oras, ca exponent competent și autorizat al cerințelor largi ale cetățenilor,

în aer liber — care iarna să adăpostească un confort natural — ar fi foarte puțin costisitoare și, mai ales, foarte practică. La fel ciuburile, terenurile de sport sau piscinele, a căror lipsă se resimte acut, ar avea asigurată o amortizare rapidă, prin perceperea unei taxe minime și ar atrage pînă și cetățenii din cartierele vechi!

„Fantezia arhitectului nu este suficientă, aici e nevoie de o comandă concretă, venită din partea organizatorilor — remarcăm arh. Ion Frăsinescu, de la D.S.A.P.C. Bacău. Noi lucrăm pe baza unui contract, a unei solicitări ce nu poate fi înlocuită cu bunele intenții”. Într-adevăr, îmbunătățirea, îmbogățirea sau raport urbanistic a noulor ansambluri trebuie să plece de la însăși concepția beneficiarului, de la temele-program elaborate în cadrul sfaturilor populare. Arhitectii, ca specialiști al organizației spațiului în vederea desfășurării vieții sociale, sînt chemați să exercite o influență activă în această direcție. Revenim astfel la ideea, susținută și în alte rânduri, a rolului militant al arhitectului-sef de oras, ca exponent competent și autorizat al cerințelor largi ale cetățenilor,

EDUCAȚIA și factorii ei

(Urmare din pag. 1)

diert, trăgînd mereu cu ochii unde ar putea să se acelușă mai confortabil, negliind și statura, pe cea mobilă, deosebită, dată de brebit, staturul lor de educatori nu se mai recupează.

Dar poate nu sînt ei singurii răspunzători de această situație, nu diminuează numai ei prestația acestuia înalt ofițiu. În unele locuri, educatorul de meserie, profesorul, fie el solid și temeinic, nu-și poate da aportul întreg fiindcă dincolo de el, intrînd în treburile și în autoritatea lui, stau încă vreo cîteva, a căror pregătire nu este totdeauna ireproșabilă, ale căror atribuții nu sînt totdeauna foarte precise, ale căror întendențe nu sînt totdeauna clare și decisive. Cineva îmi facea socotela că un director școlar, depinzînd altă dată de un inspector și de un ministru, are acum, pînă la minister, nivel 9 (nouă) autorități de îndrumare și control, care îl pot oriînd cerceta activitatea, determina hotărîrile, trasa alte sarcini, și care o fac efectiv, încăluind-se uneori în cele mai fastidioase paralelisme. Un director supus unor asemenea focuri încrucșate, venind de la cel puțin trei vicepreședinți, plus o încărcată secție de învățămînt cu sefi pe toate nivelurile administrative (o rapoarte, din cîte seaman și statistici, cîte toate autoritățile tutelare, să facă planuri minuțioase care merg să îngroșeze arhiva, iar iradiația lui educativă, derivînd din siguranța procedurii sale, din puterea personalității și deopotrivă din stabilitate, demnitate și răgazul său pentru reflecție, se subiază sau se sclerozează prematur în rutină. El care trebuie să educe, nu ca un papagal, ci ca un om desvîrșit, în plîmtea forței lui de perseverență, el care trebuie să convingă pe ceilalți să fie oameni întregi, plini de inițiativă și avînt, nu poate oferi ca exemplu decît o personalitate neîntregă, cu inițiativa și avîntul și căldura și pasiunea măiestrie de hotărîri birocratice-mutilte. La rîndul lor inspectorii (și în orășul S. de pildă, sînt trei inspectori și un sef la șapte unități școlare), aglomerat de biruri, nu prea au timp să vadă oamenii și lucrurile, mai mult pe bază de circulare și instrucțiuni. Constantin o neregulă, o incompetență crasă, inspectorul nu e în situația de a acționa, el nu poate demite sau stabilii vreo sancțiune, el are o funcție deosebită, dar care este la o nouă nivel, plus ministerul și autoritățile centrale sînt în joc pentru a statornici cazul. Dar ce iose dînt-o asemenea ineficientă? O măcinare a autorității inspectorului, care e competent să intervină, dar nu e competent să descurse. As mai menționa că munca inspectorului-sef, autoritate educativă supremă, în principiu, e răsplătită tarifar mai rău decît a instructorului de pionieri, deși cere o cuprindere cel puțin egală.

E adevărat că viața învătă, dar nu singură și nu într-o singură direcție. Viața conține factori educativi, dar și factori dezeducativi care mai rău încurcă, care împiedică și dezorganizează structura omului întru-o concepție înaltă și îl cheamă spre cîte puri, expediente, smecherii, pri de cîte ori observă împotriva necușita meritului, împasul valorii. Nimic nu este mai autentic decît decedea formală, făcută de un om incompetent, greu de crezut și de admirat, care își acoperă o sarcină, dar nu acoperă o calitate. Nimic nu este mai dăunător pentru ecloziunea valorii decît tutela non-valorii. Educatorul nu este un profesionist pe care îl pul în colțul său, îi dai un băț în mînă sau un catalog în față, și un suflet care transmite (dare ce). Profesionalist se obține prin certificarea școlară, dar educatorul se alege prin mari puteri sufletiești, prin capacitatea și dorința omului descăscut de ignoranță și a descăscuța la rîndul său pe alții. Pînă o asemenea dorință, educatorul rămîne un funcționar oarecare, accentul muncii lui se mută pe instrucția obiectivă, și de pe urma acestei depășiri el poate acoperi cel mult cîțiva funcționari și profesioniști, nu alți oameni cu educație. Și doar educația este lucrul de care avem cea mai mare nevoie, înainte de orice! Instrucția poate face, de pildă, un inginer perfect în a minui aparate sau a organiza procese tehnice fără ca omul să aibă timp, să-i dea patosul progresului, înțelegerea răspunderii, simpatia idealurilor umaniste. Însă oamenii înțregi se nasc din alți oameni înțregi, care au fost înțregi și în formă întruși, oamenii înțregi din formă înțregi, oamenii educați din oameni educați.

Ne plîngem de pildă de un lucru aparent mărunț, de calitatea deservirii, de politetea celor ce servesc pe alții, de special în localitate publice. Întrebarea e: de ce? De ce înțelegem noi politetea? Și cine? Și cum? Faptul că îl s-a atras atenția să fie politicos, în cadrul unui instructaj, de către un sef sau altul (care întîmplător sînt și așa), nu este o garanție. N-ajunge să-i spună unui om că e politicos, să-l obligi, să-l pul să-i ia angajamentul; trebuie să-l arătăm om. Trebuie să-l înveți lucrul acesta, să-l demonstrezi prin tine însăși, să-l faci să facă o asemenea operă cu ospătarul, cu vizitatorul înainte o făcea interesul. Dar acum? Din trei vorbe rostite într-o sedință sau dînt-o patalama semnată la un instructaj nu se poate face educația poeziei, care are o mare valoare de ospătar, nu-ți dai mîna de debarasă de cel grosolan, să-l dai pe usă afară fiindcă face rușine comerțului socialist. Și atunci nu-ți rămîne, dacă ești responsabil cu a-l înveța pe cel care vine să-l învețe de cîinci ori același lucru și apoi să-ți vezi de treburile organizatorice și comerciale, convins că l-ai „educat”. Însă ospătarul nu numai că nu s-a educat fiindcă n-a avut de la el un răspuns ascendent, dar și influența, ci numai vorbe), dar la rîndul lui, dezeducă pe alții, mărește prin comportarea lui coeficientul de grosolanie dimprejur, strică și mustește. „Viața sîngură nu e învățare pe nici un fel de treabă și înțelegere, și acela trebuie să-l învețe cu sufletul și comportarea și sancțiunea, nu cu critici formale, fără nici un efect. Degeaba scriem la nesfîrșit despre politetea care are o mare valoare și sînt cîteva metode care au o mare valoare, lîsînd loc întîmplătorului, expeditivului.

Care este de fapt sancțiunea grosolaniei, a impoliteții? Legal, nici una. Rămîne la latitudinea opiniei publice. Dar cine este opinia publică? Este un colos înzestrat cu o zelă puternică, atotștiutoare, una și nedespărțită? Sînt tot niște oameni, fel de fel de oameni, în fel de fel de stadii de educație. Dacă întîmplător grosolanul își găsește a fi în fruntea grup de consilieri sau se mai simțise de indignarea atora, puritanismul doamnei bătrîne, intervenția domnului cuvințios i se par ridicole, privirile dezaprobatoare nu-l ating, „opinia publică” nu ține de el, ca nici de treabă și va continua pînă la sfîrșitul zilelor lui sau pînă va fi pus într-o minoritate zdrobitoare, să creadă că el e cel normal. Dar cine îl va pune vrodăată în minoritate zdrobitoare, cînd o minoritate ocupă de el (decît dacă devine infractor, cînd forțele „opinii publice” nu sporesc de la sine, așa cum își închipuie unii metafizici, cînd contracara acestui factor dezeducativ forțele „opinii publice” nu sînt verbulă? Opinia publică nu e un zid, o cetate închisă, apărată de sanțuri. Opinia publică e molestată în fiecare zi, continuu, de grosolanii unora, de impoliteții altora, de needucația sau renunțarea unora, de needucația, care fac și ei parte din opinia publică, care sînt în lîntuș și nu în afară, care formează tocmai această opinie. Numai în plese opinia publică e deasupra tuturor relelor, mare și suverană, decisivă. În realitate ea e amestecată cu toate relele și trebuie să lupte împotriva lor, împotriva unora din cei care o compun, a unei părți din ei însăși. Cum? Printr-o operă mare și conștientă de educație, făcută de partea mai educată a opiniei publice. Printr-o acțiune susținută, pe linie de stat, ca educația să se debaraseze de clișeele formale de patosul planurilor administrative și să atingă miezul, adică nucleul uman în formare, cu tendințele lui spre mai bine. Printr-o așezare mai judicioasă, în spiritul programului elaborat recent de partid, a omului potrivit la locul potrivit, după capacitatea lui organizatorică și educațională. Prin sancționarea proporțională, promptă și eficace a elementelor dezeducative, jalone și joacă, prin schimbarea lor din poziții rentabile și înlocuirea lor cu oameni educați în spiritul dragostei de bine, de colectivitatea socialistă, de prestigiu național. Prin activizarea nelimitată a acelor personalități, de o calitate morală și intelectuală mai înaltă, care pot prin irradiația lor de lumină și căldură să ridice stadiul general al educației noastre.

DOCUMENTELE PLENAREI C. C. AL P. C. R.

din 5 — 6 octombrie

în dezbatere

Întărirea potențialului științific prin perfecționarea sistemului de cercetare

de prof. dr. ing. Mihai DRĂGĂNESCU

Complexitatea crescândă a vieții noastre economice pretinde cu insistență nu numai o organizare științifică a formelor de activitate ale producției, ci și o integrare eficientă a științei în însăși producția materială. În mod firesc o serie de vechi forme organizatorice ale activității științifice au devenit desuete, nu mai corespund realității, frînând și întinzând uneori dezvoltarea nu numai a științei, ci și a economiei. Din acest considerent proiectul de Directive al C.C. al P.C.R. cu privire la perfecționarea conducerii și planificarea economiei naționale prevede luarea unor măsuri care converg spre apropierea științei de producție, în așa fel încât știința să devină un suport activ al activității productive.

aceea, apar ca verigi importante ale progresului tehnic laboratoriu uzual, institutele, centrele de cercetări ale centralelor industriale, ca și institutul departamental, acesta din urmă de servind un întreg sector industrial. Regruparea forțelor de cercetare și restructurarea sistemului de unități de cercetare, asigurând o mai bună utilizare a bazei materiale și o mai eficientă legătură între știință și producție, va determina fără îndoială o intensificare generală a activității științifice. Această activitate nu va mai fi paralelă, ci îmbinată, o pondere însemnată a cercetărilor fundamentale și aplicative revărsind învățămîntului superior. Dar și catedrele vor trebui să pună accent pe colaborarea cu unitățile direct legate de

producție, pentru a contribui la perfecționarea și înnoirea continuă a proceselor tehnologice și a produselor industriale noastre. În această privință un rol deosebit revine institutelor, centrelor și laboratoarelor de cercetări ale centralelor industriale, chemate să realizeze, între altele, prototipuri și instalații pilot în vederea punerii la punct a tuturor detaliilor necesare pentru trecerea rezultatelor cercetării în industrie. Produsele unor asemenea unități de cercetare trebuie să fie de aceeași valoare ca și licențele de fabricație și tehnologiile obținute de peste hotare. În același timp, aici se vor cerceta produsele în curs de fabricație, susceptibile de îmbunătățiri majore sau care depășesc posibilitățile laboratoarelor uzuale.

O noutate care nu va întârzia să dea roade este înființarea unor institute speciale sub conducerea nemijlocită a Consiliului Național al Cercetării Științifice, în vederea realizării, de pildă, a unor viitoare obiective industriale. De asemenea, sub conducerea acestor institute științifice, vor putea funcționa institute interdisciplinare, pentru probleme de perspectivă, cu o certă aplicabilitate în viitor a unui aspect sau altul din cercetările întreprinse.

Consider că noul sistem va asigura o mai bună îmbinare între unitățile de cercetare care lucrează în același domeniu, întinzînd funcționarea lor într-un lanț în care diferitele etape ale cercetării se succed, fără a se mai suprapune. Noul sistem creează și condițiile unei planificări mai judicioase a activității de cercetare științifică, a unei corelări mai eficiente cu necesitățile economiei naționale, a formării de noi și valoroși oameni de știință.

■ Actualele întreprinderi de reparații auto, aparținînd Direcției generale industriale din M.T.A.N.A., întîmpină în momentul de față mari greutăți în aprovizionarea cu piese de schimb și alie materiale pentru reparații. La rezolvarea acestei probleme se poate ajunge prin trecerea viitoare centrale industriale, în care vor intra întreprinderile de reparații auto, sub directia coordonare a M.I.C.M. care are în subordine uzinele constructoare de mașini și piese de schimb. Cred că astfel aprovizionarea va fi mai operativă, întrucît o serie de baze de aprovizionare, depozite și alii interpuși între furnizori și beneficiari nu își vor mai găsi rostul.

Artistică PITILINA
maistru principal la I.R.A.-București-Obor

■ Din capitolul privind sistemul de contere-re a materialelor, din proiectul de Directive, mi-a reținut atenția cu precădere alineatul care se referă la sporirea răspunderii materiale personale a factorilor care conduc activitatea economică pe diferite trepte. În această ordine de idei mi-aș permite să fac chiar o propunere: pentru a preveni în viitor formarea stocurilor supra-normative, fenomen des întîlnit în întreprinderi și la baza căruia în majoritatea cazurilor stau cauze subiective, consider că ar fi bine să se impune lunar o anumită sumă din valoarea materialelor salariaților din prima cărua acestora stau imobilizate.

Ing. Gheorghe DAVIDOIU
termocentrala Doicești

■ Legat de perfecționarea rețelei unităților științifice și a cadrului organizatoric al cercetării, consider că în domeniul catalizatorilor și al catalizei eterogene — una din problemele centrale ale industriei chimice și de prelucrare a fierului — ar fi deosebit de utilă concentrarea eforturilor într-un institut departamental bine organizat. Investigațiile științifice efectuate la această unitate ar sprijini în mod eficient fabricarea în

fară a unui număr important de catalizatori. De asemenea, această măsură ar contribui la creșterea unui potențial de cercetare adecuat, capabil să asigure perfecționarea continuă a tehnologiilor în domeniul catalizei industriale. În scopul pregătirii cadrelor de cercetare necesare, Ministerul Învățămîntului ar trebui, la rîndul său, să acorde o atenție mai mare specializării în acest domeniu.

prof. dr. docent I. V. NICOLESCU
șeful catedrei de chimie tehnologică,
universitatea București

■ În hotărîrea cu privire la locuințe și chirii se rezolvă judicios problema achitării chirilor prin reținere pe statul de salarii. Există însă o serie de neajunsuri în buna gospodărire a locuințelor, din pricina că unii locatari nu-și achită la vreme cîndele de înfriinare.

Pentru remedierea acestei situații propun: Administrațiile blocurilor, care devin persoane juridice, să oblige pe fiecare locatar să completeze cite un consimțămînt pe formulare tip, din care să rezulte că este de acord cu reținerea lunară și a cheltuielilor preliminate de întreținere (încălzire, apă, personal de serviciu etc.), luîndu-se ca bază media sumelor plătite pe ultimii 3-10 ani.

După părerea mea, consimțămîntul va trebui să cuprîndă clauza ca la sfîrșitul anului administrația blocului să aibă obligația de a calcula totalul sumelor încasate și al celor eventuale datorate pentru întreținere, restituînd sau încasînd diferențele.

Lucrurile ar fi mult înlesnite dacă locatarii ar institui un fond permanent de rîndment, prin contribuții pînă la 100 lei de apartament, din care administrația blocului să poată acoperi eventualele întîrzieri, astfel ca beneficiarii (I.D.G.B., I.D.E.B., I.C.A.B. etc.) să-și primească sumele datorate în timp util. Fără aceste măsuri, locatarii corecți, care-și îndeplinesc îndatoririle cetățenești, vor suferi și de aici înainte de pe urma răilor platnicilor.

N. M. IOAN
București

PROPUNERI

ESTE NECESARĂ O PREGĂTIRE MULTILATERALĂ A LUCRĂTORILOR DIN FERMA AGRICOLĂ DE STAT

In calitate de conducător al unei întreprinderi agricole de stat, în care se lucrează într-un cadru nou, pe baza principiilor stabilite încă de la plenara C.C. al P.C.R. din martie a. c. privind îmbunătățirea activității în agricultura de stat, pot afirma că rezultatele de vîină acum dovedesc cu prisosință eficiența măsurilor întreprinse.

Asa cum se arată în proiectul de directive, pentru a da rezultate tot mai bune, noua formă de organizare a agriculturii de stat trebuie să fie multilaterală, pregătirea și instruirea personalului organizatoric și tehnic. Dintre acestea, socotesc ca de o însemnătate esențială fiind instruirea personalului organizatoric și tehnic.

Pe lângă conducerea tractorului este necesară și instruirea personalului organizatoric și tehnic. Dintre acestea, socotesc ca de o însemnătate esențială fiind instruirea personalului organizatoric și tehnic. Dintre acestea, socotesc ca de o însemnătate esențială fiind instruirea personalului organizatoric și tehnic.

suficient să stie să lucreze cu tractorul în brazdă. Avînd în vedere că aproape 40 la sută din volumul de muncă îl ocupă transporturile, mecanizatorul trebuie să fie și rutierist, să poată circula pe drumurile publice. De asemenea, are nevoie și de cunoștințe de mecanică pentru a repara și să efectueze reparațiile.

În momentul de față, la o fermă, cum e de pildă cea de la Iliești, avem audior, electrician, strungar, mecanic de întreținere, fierar, timplar. El nu pot avea de lucru tot timpul în meșeria lor și din acest motiv se încarcă costurile, ferma pierde.

Neavînd lucrători multilateral pregătiți, nu reușim să facem lucrările agricole în timpul util, prelungim campania de toamnă.

Cum se poate rezolva această problemă? Pentru început consider necesar să se înființeze centre de instruire cu o durată de cel mult 2-3 luni, la care să lucreze cei mai buni lucrători existenți în prezent la ferme pentru a primi carnet de calificare în 2 și chiar 3 meserii. Strungarul să învețe și sudura, electricianul să cunoască și mecanica de utilități agricole și zootehnic, tractoristul să devină și rutierist etc. Consider util ca toți lucrătorii, fie ei fier-

rari, electricieni, sudori sau strungari, să învețe conducerea tractorului, alții în brazdă cit și de drumuri publice, pentru a putea fi folosiți și mai rațional în perioadele de vîrf ale muncilor agricole.

Pentru aceste considerente propun ca în proiectul de directive al C.C. al P.C.R. să se prevadă sarcini concrete pentru Ministerul Învățămîntului și Consiliul Superior al Agriculturii ca acestea să organizeze pregătirea cadrelor de lucrători permanenți pentru fermele de stat printr-un sistem de școli bine pus la punct care să asigure elevilor o pregătire multilaterală. Fără a se neglija partea teoretică, în aceste școli să se pună un accent mai mare pe pregătirea practică.

Insist asupra acestei propuneri deoarece mulți tineri care au absolvit școlile profesionale cunosc suficientă teorie, dar cînd încep să lucreze efectiv se vede că nu stăpînesc cunoștințele elementare de exploatarea tractorului și mașinilor. Fără a se neglija partea teoretică, în aceste școli să se pună un accent mai mare pe pregătirea practică.

Înc. Mihai AURSULESI
directorul întreprinderii agricole de stat Suceava

CREȘTE ROLUL COOPERAȚIEI

Proiectul de Directive cu privire la perfecționarea conducerii și planificării economiei naționale pune în fața cooperăției meșteșugărești sarcina de a contribui, prin activitatea sa, la satisfacerea într-o măsură tot mai mare a cerințelor populației în domeniul prestațiilor de servicii, la lărgirea gamei produselor de consum.

Unu dintre sectoarele în care solicitările au crescut foarte mult în ultimii ani este cel de reparații și întrețineri auto-moto. Și trebuie să recunoaștem că unitățile cooperăției meșteșugărești nu au reușit să le facă față întotdeauna. Posesorii de autoturisme sau motocicletă sint interesați ca lucrările de întreținere și reparație să fie executate cit mai operativ și de cea mai bună calitate. Ori, datorită faptului că unitățile noastre nu au capacitatea de producție necesară și mai ales din cauza unor deficiențe organizatorice și a nivelului scăzut de calificare al unor lucrători, o serie de operații durează mult, nu se execută la nivelul calitativ necesar.

La cooperativa noastră — „Metalocasnica” din Capitală — solicitarea cea mai mare se înregistrează în prezent la spălat-gresat autoturismelor. Capacitatea de lucru a celor două unități profilate, în cadrul cooperativei, pe acest specific fiind depășită de cereri, se înregistrează o permanentă aglomerație, durata așteptării ajunge uneori pînă la 3 ore. De aceea se impune înființarea unei unități moderne cu desăvîrșirea operațiilor în flux continuu (sistem tunel) care să aibă o capacitate de minimum 200 spații pe zi. De altfel, asigurarea capacităților de producție necesare satisfacției cererilor tot mai numeroase este o problemă de cea mai mare impor-

meșteșugărești în deservirea populației

tanță pentru cooperativa noastră. În acest scop au fost prevăzute construcții noi și amenajări. Măsurile preconizate în proiectul de Directive, îndeosebi cele privind creșterea capacităților de producție, îmbunătățirea organizării muncii și aprovizionării tehnico-materiale, vor asigura condiții pentru executarea operativă și de bună calitate a serviciilor cerute de populație. Bunoară, în anul viitor se vor construi noi stații de întreținere și reparații. Pentru a fi date în funcțiune la termen, trebuie însă rezolvate o serie de probleme ca: urgentarea executiei proiectelor de către sectorul de specialitate al UCECOM, obținerea autorizației de construcție de la Sfatul popular al Capitalei, încheierea contractului de execuție cu o întreprindere de construcții care are experiența necesară (I.C.M.-1 și I.C.M.-5), întocmirea documentației și prevederea lucrărilor de către I.D.E.E. și I.C.A.B., procurarea utilajelor și sculelor. Este necesar ca toți factorii de care

depinde rezolvarea acestor probleme să ne acorde sprijinul cuvenit. Proiectul de Directive preconizează un complex de măsuri menit să ducă la sporirea producției și a productivității muncii, la îmbunătățirea calității și reducerea cheltuielilor. Deși măsurile prevăzute nu se referă direct la cooperativele meșteșugărești, am desprins o serie de concluzii și pentru activitatea noastră. Conducerea cooperativei, cu sprijinul U.C.M.B. și al UCECOM, își propune, între altele, să profiizeze atelierele de reparații auto pe mărți de autoturisme. De asemenea, sub-depozițele unităților de reparații vor fi profilate pe sortimentul de piese de schimb necesare mărții de autoturisme ce se repară în unitatea respectivă. În momentul de față lucrări mărțite care pot fi executate repede, cu un volum redus de manoperă, primesc termene lungi de execuție, din cauză că atelierele au angajate dinainte alte lucrări cu volum mare de manoperă. În in-

teresul îmbunătățirii deservirii clienților care solicită reparații mai simple, în cadrul atelierelor vom organiza echipe care să se ocupe în principal de aceste lucrări. De asemenea, vom introduce programarea telefonică a comenzilor de reparații sau revizii.

Multe neajunsuri pricinuieste unităților noastre lipsa unor scule și dispozitive, piese și materiale. Repartizarea unor cantități corespunzătoare din fondul central, posibilitatea de a stabili relații contractuale directe cu fabricile — așa cum se prevede în proiectul de Directive — vor crea condiții cooperativelor să-și realizeze mai bine sarcinile.

Fîrește, măsurile organizatorice și dezvoltarea capacităților de producție vor contribui la creșterea operativității și calității serviciilor prestate numai dacă în unități vor lucra meșierii pricepuți, care să considere buna deservire a clienților o obligație de prim ordin, o chestiune de prestigiu a unității, de demnitate personală. Avem numeroși oameni cu pregătire profesională foarte bună, unii dintre ei au fost trimiși la diferite uzine producătoare de autoturisme din străinătate unde și-au îmbogățit cunoștințele. În școlile profesionale din cadrul UCECOM se pregătesc mecanici, tinichigii etc. Avem însă de luptat împotriva unor moravuri de care nu se debarasează unii lucrători din unitățile noastre și care pricinuiesc nemulțumiri clienților. Vom continua să le combatem, printr-un control exigent.

C. ALEXANDRESCU
președintele cooperativei meșteșugărești „Metalocasnica” București

ACTIVITATEA MARELUI COMBINAT

(Urmare din pag. 1)

șul nostru — Întreprinderea de construcții siderurgice — care aparține tot de ministerul nostru, este nevoită să aducă laminate fabricate la Hunedoara tocmai de la... Oradea. Pentru a preîntîmpina în viitor asemenea grave anomalii, socotesc rațional ca, menținînd deslăcarea centralizată a metalului — ca produs vital pentru dezvoltarea economiei — întreprinderea producătoare ca și celorlalte din cadrul centralei industriale respective să li se dea posibilitatea de a se aproviziona din producția proprie, rămîind ca centrala singură să reglementeze repartițiile interne".

Dezbaterile a fost adusă și o altă problemă. Se știe că Hunedoara, cu agregatele sale uriașe și complexe, consumă un mare volum de piese de schimb. Dar atelierele proprii nu reușesc să acopere decît o mică parte din necesar. Restul este furnizat de către Ministerul Industriei Construcțiilor de Mașini, Maistru Nicolae

Mărculescu, pornind de la cerințele actuale, a făcut următoarea propunere: „În cadrul centralei industriale să se formeze o uzină specializată pentru producerea de piese de schimb necesare centralei siderurgice respective. Sau, în altă variantă, o întreprindere specializată care să producă în exclusivitate piese de schimb pentru acoperirea cerințelor întregii industrii siderurgice".

Ing. Irimie MIȘCĂ, director mecano-energetic al combinatului, a propus ca pentru ridicarea eficienței economice a reparațiilor în siderurgie să se formeze în cadrul centralei industriale o întreprindere specializată în lucrări de construcții-montaje, care să efectueze și lucrările de reparații capitale și mijlocii la agregatele principale din siderurgie. Propuneri prețioase au făcut și inginerii Gheorghe Onica, șeful serviciului organizarea muncii, Gheorghe Rădulescu, director tehnic al combinatului, precum și maistrul Solomon Sălajan și Iosif Pirvu.

Dezbaterile care au avut loc au dinamizat forțele creatoare ale cadrelor din acest important centru siderurgic al țării, bogata lor experiență concretizîndu-se în propuneri valoroase.

La sfîrșitul dezbaterilor, adunarea a adresat Comitetului Central al P.C.R., tovarășului Nicolae Ceaușescu, o telegramă în care se spune: „Activul de partid al Combinatului siderurgic Hunedoara își exprimă încrederea deplină și totală adevine față de măsurile preconizate pentru continua dezvoltare a economiei naționale și înflorirea patriei noastre socialiste. Măsurile înscrise în proiectul de Directive, ca și cele adoptate în ultimii doi ani, se încadrează organic în concepția unitară a partidului nostru cu privire la principiile călăuzitoare în domeniul planificării, organizării și conducerii activității economice. Succesele obținute pînă acum, precum și cele ce vor rezulta prin aplicarea complexului de măsuri preconizate în proiectul de Directive vor ridica pe

o treaptă și mai înaltă eficiența economică a producției materiale”. După ce se subliniază că planul combinatului pe cele trei trimestre ale anului curent a fost îndeplinit la toți indicatorii, realizîndu-se importante cantități de metal peste prevederile, în telegramă se arată: „Fătrîșii de însemnătatea covîștoare pe care o au pentru întregul nostru popor măsurile preconizate în documentele Plenarei C.C. al P.C.R. din 5-6 octombrie 1967, asigurăm conducerea partidului că vom depune toate eforturile pentru îndeplinirea sarcinilor ce ne revin, că vom întîmpina suferințele înaltei activități economice a combinatului siderurgic Hunedoara, vă asigurăm că vom lupta neobosit pentru a da viață tuturor măsurilor ce urmează a fi hotărîte în interesul prosperității scumpei noastre patrii, Republica Socialistă România”.

tv

9,00 — Pentru copii și tineretul școlar: Noile aventuri ale echipajului Val-Virtue: „A sosit o furtună zburătoare” — reluare.
10,00 — Emisiunea pentru sate.
10,15 — Fotbal: România — Polonia (tineret) rezerva a II-a. Transmisiune de la Stadionul „23 August”.

Operațiunea Crossbow: Patru — 9; 11,30; 14; 16,30; 19; 21,30.
Un idiot la Paris: Republica — 8,45; 12; 14,15; 16,45; 19; 21,15, Capitol (completare O nuntă la Otten) — 8,45; 11,30; 13,45; 16,15; 18,30; 20,45.
Excelsior — 9,45; 12; 14,15; 16,30; 18; 21,15; Modern — 8,30; 11,30; 14,30; 16,30; 18,30; 20,30 (la ultimele trei cinematografe completarea Perfecțiunea a rotundă).

13,30; 16; 18,15; 20,30, Volga (completare Nicolae Kirulescu) — 10; 16; 18,15; 20,30.
Procesul pentru Doina — 9; 10.
Un lucru făcut la timp: Doina — 11,30; 13,45; 16; 18,30; 20,45.
Procesul de la Verona: Union — 10,30; 15,30; 18; 20,30.
Sărbătorile de pe Rîul Morții — Spre creste — Gustav nu-i cumpără masină: Timpani noi — 9-21 în continuare.

cinema

Testamentul Incaului: Cinemascope: Gulesci (completare Nicolae Kirulescu) — 15,30; 18; 20,30. Aurora (completare Găteala capului) — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30. Drumul sării (completare Romante) — 11; 13; 15,30; 18; Victoria — 8,45; 11,15; 13,45; 16,15; 21.
Seful sectorului suferă: Cinemascope: Intrările în popoare (completare Expresul de noapte) — 16; 18; 20,30.
Spartacus — Cinemascope (ambele seri): Dacia — 10,30 în continuare.
Femeia necunoscută: Buzesti — 15,30; 18; 20,30.

Muvelistica lui Babel

Tatiana NICOLESCU

În contextul literaturii sovietice din primii ani de după Revoluție, creația lui I. Babel se impune ca un moment interesant și original. Afirmația căpătată amplitudine și semnificație spirituale, dacă raportăm opera muvelisticii la ansamblul peisajului literar al vremii și mai ales la dezvoltarea prozei sovietice din acea perioadă. Desi a debutat încă în 1916, un debut remarcat de Gorki, la îndemnul cărmii tinărului scriitor și-a orientat timpul de citiva ani eforturile spre cunoașterea, aprofundarea vieții și acumularea unei bogate experiențe, spre largirea orizontului său, Babel s-a afirmat în literatură ca un talent matur, pe deplin format, și mai ales ca o puternică individualitate de pe la 1923-1924, când apar aproape concomitent o serie din muveliste sale, dintre care unele vor intra mai apoi în ciclul Armata de Cavalerie, iar altele vor fi publicate sub titlul Povestiri din Odesa. Toți contemporanii care l-au cunoscut vorbesc despre scrupulozitatea lui Babel față de munca scriitoricească, despre severitatea cu care considera ficțiunea rînd scris, desigur exigent față de opera literară. De aceea, desigur activitatea sa literară durează pînă pe la 1937-1938, moștenirea ce a lăsat-o nu impresionează prin dimensiunile sale. În schimb manuscrisele păstrate, laboratorul de creație atestă o muncă intensă, riguroasă, dominată de un uriaș spirit autocratic. Babel aplica nu o dată sfatul lui Gheorghe Stergiu, fiind ferm mil, lăsatul născut expresia cea mai densă, cea mai cuprinzătoare, dar și cea mai concentrată. Muvelistica lui Babel se afirma pe fundalul multilelor și variatelor căutări ce caracterizează dezvoltarea prozei sovietice de după 1920, printre care se bucura de multă trecere la unii scriitori așa-numita „proză ornamentală” stilizată sau proza voită, combinate, „alambicată” la înfățișare, Benia Krik supranumit „Regele”, pe Liubka Cuzacul, pe Graci și pe alții alții pe care-i întâlnești în Povestirile din Odesa. Babel fixează momente, impresii, și din totalitatea lor se naște un tablou colorat, plin de pitoresc, de inedit. Căci lumea pe care o înfățișează muvelistica lui I. Babel este a parte, desecată. Este o lume spontană și naturală, o lume care trăiește din plin și simți lucrurile în toate stările vieții. Nu trebuie să uităm că masa umană descrisă în Armata de Cavalerie este în genere masa țărănească care este animată de un ideal, fie el încă neclar, conștient de dorința de dreptate. Setea de adevăr, de dreptate, de fericire, încă acută, înțelega în adâncuri, îndemnată pe eroii lui Babel să acționeze, să lupte, să caute să atingă scopul și acest lucru este în primul rînd prețios și trebuie descoperit în lumea lor spirituală încă informă și nebuloasă.

Resursele jurnalului de călătorie

Călătoria lungă sau scurtă, circulația, deplasarea sînt moduri esențiale de contact cu universul. Omul își definește propria personalitate prin raportare la un context, iar aceste astfel de raportare este în fond o călătorie; sfera noastră de acțiune, suma relațiilor în care intrăm cu obiecte, fenomene și persoane, partică din univers pe care ne-o asimilăm — toate acestea le măsurăm folosind drept etalon comun deplasarea, călătoria. În acest sens foarte larg, „jurnalul de călătorie” devine o parte neîmpărțită a călătoriei înseși, o adevărată categorie amplă depășind cu mult cadrul literar restrîns; eu cuprind orice înregistrare, relatare, narativa, concluzie ce decurge din călătorie. Nu întîmplător jurnalele de călătorie de un fel sau altul se numără printre cele mai vechi documente scrise ale popoarelor, găsite ca atare în vechiul Egipt, în China antică, în India și Elada.

După cum forma scrierii este o precizie și o cristalizare din mulțimea de feluri de relatări de călătorie, tot astfel, în timp, asistăm la multiple specializări și diferențieri. Intr-adevăr, în perioadele mai vechi scriitorul (un Pausanias sau un Marco Polo)

impletea în egală măsură literatura științifică, geografică și mitologică, sentimentul și informația. Treptat însă, diferitele funcții diverg tot mai mult. Chiar dacă relatările lui Darwin, Stanley, Nansen conțin pagini cu valoare literară, simțim cu toții că acestea sînt un accesoriu, că nu în frumusețea stilului sau descrierilor se găsește esența cărții respective. Din ce mai mult volumul de informație științifică devine sobru și sec, renunțând la austeritate la orice surplus care nu ține exact de mesaj. Simultan, lucrarea care nu urmărește scopuri științifice tinde să renunțe la velleitativitate informativă, se orientează tot mai mult spre intenția sa literară, spre evocarea frumuseții sau a unei experiențe umane de valabilitate cit mai largă. S-ar părea deci că, în mod firesc, o dată cu procesul de intrinsecitate specializare a secolului nostru hibriditatea speciei o face să se dizolve de la sine. Mai era încă un mo-

existente în lumea contemporană în care au loc profunde transformări, adesea adevărate mutații în viziunea omului. Este, cu alte cuvinte, un excelent mijloc de comunicare între civilizații și culturi, de îmbogățire spirituală, un contact trăit nemijlocit cu idei înnoitoare și aspecte de acută actualitate. Spre o cultură tinde și în literatura noastră jurnalul de călătorie. Tradițiile sale la noi sînt, incontestabil, dintre cele mai frumoase: Dicu Goleacu, Filimon, Alecsandri, I. Codru-Drăgăsanu au instalat jurnalul chiar la începuturile literaturii noastre moderne. Mai aproape de noi, și Colișescu și Bales și alții au găsit în călătorie și cultura lor în zugrăvirea și restituirea unor peisaje îndepărtate. Fiește au apărut în anii din urmă și destule lucrări de prisos, artistice, nesemnificative, cîzînd fie în banalități cu iz mai mult sau mai puțin senzationalist, fie mimînd cu vulgară ostentație o poză intelectuală, ori o sensibilitate ultragrată. Cronica de specialitate nu au făcut din păcate nimic pentru asocierea, în punct astfel de producții mediocre, de serie. Mai mult, coloanele multor săptămînale sau lunare se deshidrată cu excesivă generozitate pentru plătitoarele enumerări de locuri comune ale unor călători care, totuși, ar fi altminteri meritele lor nu au izbutit să desprindă nimic deosebit, nimic semnificativ din lucrurile pe care le-au văzut. Departate de a fi un gen la îndemîna oricui, evocarea călătoriei mi se pare a fi devenit, în zilele noastre, o modalitate dintre cele mai pretentioase care cere autorului o gamă largă de însușiri variate. Dacă mi-aș îngădui să dau un exemplu din literatura noastră, a tenacității neîncensabile pentru un jurnal de călătorie modern, atunci alege falsul tratat de viațoare al lui Alexandru Odobescu, o capodoperă unanim recunoscută a prozei, să zicem mixte. Desigur, el nu este în primul rînd un jurnal de călătorie; ceea ce poate fi considerat exemplar este amestecul specific de narativa, de vastă și elegantă eruditie, de reflexie și contemplativitate; exemplarul este spiritul asociat, capacitatea de amestec al planurilor, calitatea inegalabilă a frazei. Jurnalul de călătorie are prînsă, în însăși definiția sa, o dialectică a intelectualului și realului. Tocmai această încordare permanentă între idee și faptă îi asigură o vigoare permanentă: este însă o încordare care trebuie realizată pe deplin.

LA BUZĂU

Centenarul unui liceu cu bogate tradiții de cultură

Prof. dr. docent Ștefan BÎRSĂNESCU membru corespondent al Academiei

Școala românească sărbătorește astăzi pe unul dintre membrii numeroasei sale familii: liceul „B. P. Hasdeu” din Buzău. Împlinesc un secol de existență. Ca și în alte cazuri similare, evenimentul este o prilej pentru a releva bogatele tradiții de cultură și experiență didactică pe care le-a acumulat, prin activitate asiduă și exigentă, învățămîntul din țara noastră. Liceul centenar din Buzău, al cărui elev am avut onoarea să fiu, și-a dobîndit de-a lungul timpului reputația de școală în care „se face cultură” în centrul de care sînt formați în culturile valorilor și bunurilor științifice și culturale, al studiului personal și al permanenței îmbogățiri spirituale. Aici, ca și la alte licee din țară, s-a format de timpuriu o vie tradiție de învățare cu o dublă orientare: una spre matematică și științele naturii, alta spre studiul limbilor moderne, fapt care s-a reflectat în constituirea a două secții puternice — secția reală și secția modernă.

În îndelungata sa existență, liceul a instruit multe generații de tineri, care și-au continuat cu succes studiile superioare formîndu-și o cultură științifică, matematică, de exemplu, unul dintre colegii mei mult gesticula decât făcea demonstrația teoremei, profesorul îi spunea: „adevărul se demostrează, nu se perorează”. Reflectînd, în conștiința de astăzi ale școlii, la ceea ce pedagogul, profesorul este chemat să transmită elevilor, mi se pare că ar merita un studiu mai adînc experiența și practica pedagogică acumulată de școlile cu vechi tradiție, de slujitorii lor, căci, oricît de schimbate ar fi în mod necesar planurile și programele de studii existente azi, orice modificări ar impune în viitor certiginoasă dezvoltare a științelor, tradițiilor de cultură și exigență, de muncă profesională serioasă și cu dăruire, rîmîn și vor rămîne un izvor bogat de inspirație pentru educația sănătoasă și rodnică a tineretului.

Jurnalul de călătorie în accepțiunea modernă a cuvîntului nu mai ambliționează prezentarea exhaustivă a unor întîmplări sau priveliști, înregistrarea fidelă și după zi a timpului ce se scurge și a fenomenelor care îl umplu. El se mulțumește să rețină din cînd în cînd amănuntul inedit, faptul pregnant care este capabil să se ridice la un înalt nivel de semnificație, momentul bogat și puternic, capabil de a supora întîmplările și comentariile multiple. Jurnalul acesta de călătorie modern nu acoperă o perioadă de timp prea îndelungată iar succesiunea momentelor (care trebuie totuși să ofere o imagine fidelă a traseului, să nu rămînă un simplu pretext pentru însălărea de reflecții) va trăda ochiului atent o figură, o constelație. Ansamblul etapelor înregistrate ale călătoriei va avea un sens, fie social, fie etic, fie istoric, fie estetic, va constitui totuși un adevăr. Așa și se înfățișează cele mai bune opere ale acestei specii din ultimele decenii la Ernst Jünger, la Hilaire, Erwin Egin Kisch, la Aldous Huxley, la Evelyn Waugh. Acesta, ca și toți cei care au știut să înțeleagă momentul de mare cotitură în evoluția jurnalului de călătorie au reușit să creeze opere în care evocarea pitorească este reținută la un minim. Cei drept, acest minim este un minim esențial, este obținut prin distilări succesive și este el însuși valorificat la maximum: toate implicățiile sale filozofice, sociale, morale, psihologice, estetice, sînt puse în lumină cu acurateță și bun simț.

Evident, nici nu mai trebuie adăugat că un jurnal care s-ar menține la nivelul pitorescului, care ar rămîne o simplă enumerare de monumente și imagini n-ar merita de fel atenția cititorului. Orice noțiune de acest fel trebuie să fie pătrunsă de realitatea socială, de ansamblul atmosferei și ideilor proprii unei regiuni a lumii, să sugereze neîncetat complexitatea problemelor pămîntului lui Bichner nu-i rămîne închisă: el are alia săi pentru spațiul decorului (dozedește) și pentru culoare (costumele Ioanei Gărdescu o demonstrează, incit fiecare colt al uriesc scene devine viu, și nicăieri nu rămîne nici măcar o pată neutră”.

Virgil NEMOIANU

Ovații la Schiller Theater pentru un regizor român

Presă a comentat pe larg succesul obținut de Liviu Ciulea cu montarea piesei Moartea lui Danton la Schiller Theater din Berlin occidental. Regizorul român — arată Heinz Ritter în Abend — „dă dramei plenitudine shakespeariană și colorează cu mari trăsături de penel fiecare amănunt”. În Tausesspiel, Walter Karock scrie: „Moartea lui Danton la Schiller Theater, cu Moartea lui Danton, pe drept ovaționat furtunos, îl relevă ca un regizor cu simț dramatic, coregrafic, muzical și poetic, care stăpînește superan scena, conduce remarcabil individul și masa de prezență teatrală, lasă să se reverse muzica vorbirii, împinge scenele spre culminații și le dă putință să se desfacă larg... Cuielor are o sensibilitate acută de fapt, încît nici cea mai mărunț mișcare a cîntărilor lui Bichner nu-i rămîne închisă: el are alia săi pentru spațiul decorului (dozedește) și pentru culoare (costumele Ioanei Gărdescu o demonstrează, incit fiecare colt al uriesc scene devine viu, și nicăieri nu rămîne nici măcar o pată neutră”.

PREMIERĂ LA BOTOȘANI

SUCEAVA (corespondent „SciŢteia”). — Simbăt seara, Teatrul Mihail Eminescu din Botoșani a prezentat, în premieră, piesa „Iată femeia pe care o iubesc” de Camil Petrescu. Artiștii botoșeni prezintă publicului piesa lui Camil Petrescu după 23 de ani de la premiera abuzată, răsîmp în care nu a mai fost jucată pe nici o scenă din țară. În rolurile principale apar actorii: Anca Andreescu-Crețu, Lucia Boga, Aurel Ionescu, Mircea Crețu, Ion Ligi și alții. Direcția de scenă aparține lui Gh. Mileteanu, scenografia lui Constantin Russu, iar muzica este semnată de Elly Roman.

Ora de desen în aer liber (Studentii ai Institutului de arhitectură „Ion Mincu” din Capitală).

ILEANA SÎNZIANA VIAȚA ARTISTICĂ

la Teatrul „Tăndărică”

Basmul este prima modalitate pe care și-a anexat-o și pe care și-a exercitat, în mod firesc, virilitățile, arta păpușărească. Înscrierea unui basm în istoria teatrului Tăndărică este, — cu toate substanțele acestuia fabuloase — lucrul cel mai firesc cu putință. Oarecum neobișnuit este în „Ileana Sînziana” de Alecu Popovici și Viniciu Gașta abordarea în stil modern a temei și a spectacolului, în contrast cu maniera cumințe, fără ambiguii. Se întrevăd cu limpezime intențiile autorilor (ale tuturor autorilor: partitura literară, regia, pășuși, decoruri), de a se mișca pe acest teritoriu fantastic cu toată libertatea de mișcare de care pot dispune și nu prin supunerea riguroasă la schema și anecdota unui basm anume.

Opoziția dintre bine și rău, fără etape și soluții intermediare, de trecere graduală de la unul la altul, este urmărită cum trebuie, cu un principiu universal. Ne aflăm de fapt în fața unei adevărate etajări planetare, căci toată substanța vie este angajată să se depună în straturile omogene de a parte sau de alta, detinîndu-și astfel poziția sa morală fundamentală. (Numai în lumea vegetală ideea nu este explorată, deși ar fi meritat poate să se exploreze și această direcție). Principiile simetriei fabuloase sînt urmărite cu strictețe. Eroul — fie el bun sau rău — de pildă este însoțit în peisajul său de o zburătoare și de un animal ferestru, Vulpea și Berbecul prezintă două ingenioase variante ale tipului deductiv în lumea animalieră. Vulpea este dotată cu spirit realist și nu-și face iluzii asupra valorii Cavalerului de Fier, stăpînu-i. Ea îl sfătuește mai degrabă să fugă decît să se bată și semnele pe care le lasă de-a lungul drumului sînt adevărate piste false care dezvăluie o mentalitate malignă bine organizată.

Surprinzător, cu totul inedit, este tipul berbecului, neîntîlnit pînă acum în galeria de personaje tradiționale. Tăcerea lui apare drept un indiciu al disponibilității pentru meditație, pe scară animală firește. Ochiul mari sugerează înfelepciune, mersul cu capul în pămînt poate fi interpretat drept un semn al proce-

părilor sale personale, indiferent la tentațiile lumii exterioare. Din cîteva săsături și caractere, autorii configurează iar spectacolul confirmă savourul psihologic simbolic, gîndind și integrîndu-se în maniere de a crea tipuri, a spiritului popular. Colectivitatea, sintetizată în cele trei categorii, plugarul, culegătorul, ciobanul, recunoaște de la prima vedere caracterul nefast al Cavalerului de Fier. Acesta nu „ie” a vorbi și a se purta omenește” (și a bună zăua, vorbește răstîi) și în spațiul fabulos al basmului personajul este înfruntat și condamnat pe plan moral pentru faptul de a confronța legilor poliției populare. Observația realistă, aluzia socială trez adevărate istorii fie direct în poveste, în confruntarea orală dintre eroi, fie indirect prin intermediul „Corului”. Direcția de scenă a Margaretei Niculescu este, așa cum ne-a îngăduit și în alte ocazii, o adevărată orchestrație scenică. Cu eleganța pe care o solicită înfocdeana arta păpușărească, au fost depășite riscurile existente altfel în forma interpretării fizice, în care luxurianta plastică grațioasă poate acoperi și întinca sensurii, cit și în modalitatea interpretării etnografice, bazată pe cumuli de informații și amănunte concreate. Artă populară înfățișată în acest spectacol nu prin fidelitate față de un motiv, de o temă, de un stil, identificate istoric, ci prin mișcarea artistică liberă care se alimentează din spiritul unei experiențe milenare, înțelegînd cu emoție felul acesteia specific de a gîndi și privi lumea, de a crea forme și de a simți culoarea (pășuși Ella Conovici, decoruri Mioara Buescu), de a căuta esențialul și de a elimina accidentalul.

Truavul scenic este folosit ingenios: cortina se dovedește a fi inutilitatea unui pat, iar pădurea corespunde prin gest cu Ileana Sînziana (în fața feței mișcate desigur deschide un drum salvator și îi oferă un leagăn vegetal viu pentru a se odîni). Metafora sugerează pacifizarea secretă dintre om și natură din poezia noastră populară, iar Cavalerul de Fier — în special prin construcția plastică și mișcare — aduce acourile dramelor vieții contemporane. Interpretarea califică înaltul grad de virtuozitate al Teatrului Tăndărică, în care măiestria solisticii nu contravine spiritului de echipă... Încă o dată este distilată — și cu riscul de a deveni nedrept — de a cita unele nume în dauna altora, dar cum să nu evoci totuși mișcarea aeriană și grația Tinăușii Vlad, animal care de Brîndușa Zăia-Silveștru, atmosfera dramatică înfocdeată adusă de prezența Cavalerului de Fier (Mihai Pruijenski), Mălina și Vulpea care-și datorează personalitatea lui Carmen Stamatiade, Ileana Sînziana (Ileana Pinzaru), sau întreaga galerie de personaje interpretate de Valeriu Simion?

Pasionajii slujitorii ai artei păpușărești caută pe scena miniaturală secretele unei frumuseți și inocente îndepărtate, alături de lumea celor mici din sală, care le cunosce prea bine. Și privilegiul nostru, al celor mari, este de a ne fi îngăduit să participăm la festivitatea și de a ne simți încă invitați.

Programul a cuprins originale prelucrări de melodii românești. Foarte interesant armonizate și concepute orchestral, melodiile populare „Suftecă pui” la brîu”, „Calușarii”, „Moraru” (După D. G. Kiriac), „Ana Luigoana” au căpătat în interpretarea vocal-instrumentală a formației noi valențe expresive, dovedindu-și darul înșis că, valorificat cu bun gust și fantezie, folclorul nostru posedă necesitate surse de inspirație și pentru muzica noastră. Am putut asculta de asemenea melodii din repertoriul formațiilor străine, interpretate decent, cu bun gust. Dintre solisti, cea mai reușită prezență muzicală și scenică a fost Ana Călnăreanu, care, în interpretarea pieselor „Je l'attend” (Charles Aznavour), „La poupée qui fait non” (Michel Polnareff), „Bang, bang” (Solly Bonio) s-a impus prin sensibilitatea și căldura vocii. Am ascultat cu încredere pe Gabriela Teodorescu — o tină rălăta la început de carieră — Cristian Popescu, Gîmi Dămăraș, a căror manieră interpretativă mai trebuie ameliorată, Marian Iorga, posesor al unei voci bine timbrate. Spectacolul formației „Sincron” s-a remarcat prin călătoria de bună dispoziție și teatralitate muzicală.

Florian LUNGU

O delegație a Consiliului General A. R. L. U. S. a plecat la Moscova

Simbătă seara a părăsit Capitala, îndreptându-se spre Moscova, o delegație a Consiliului General A.R.L.U.S., condusă de prof. univ. Mihail Rogianu, președintele Consiliului General A.R.L.U.S., care la invitația Asociației de prietenie sovieto-română, va face o vizită în Uniunea Sovietică, pentru a lua parte la manifestările consacrate aniversării a 50 de ani de la Marea Revoluție Socialistă din Octombrie.

Din delegație fac parte acad. Cristofor Simionescu, președintele filialei Iași a Academiei, compozitorul Matei Socor, Maria Zidaru, Erou al Muncii Socialiste, președintele cooperativei agricole de producție „Sisegul lui Lenin”, din comuna Păsteli, regiunea Maramureș, George Diaconu, redactor șef al ziarului Muncă, și Elena Dumitru, secretar al Comitetului de partid al Uzinelor Textile „7 Noiembrie” din Capitală.

La plecare, pe peronul Gării de Nord, membrii delegației au fost conduși de acad. Iorgu Iordan, vicepreședinte al Consiliului Ge-

Recepție cu prilejul sărbătorii naționale a Turciei

Cu prilejul sărbătorii naționale a Turciei — Ziua proclamării Republicii — simbătă la amiază, ambasadorul Turciei la București, Kamuran Gurun, a oferit o recepție.

Au participat Grigore Geamănu, secretarul Consiliului de Stat, Anton Breitenhofer, Ion Cosma și Gheorghe Stoica, membri ai Consiliului de Stat, Alexandru Boabă, ministrul petrolului, George Maco-

vescu, prim-adjunct al ministrului Afacerilor externe, deputați în Marea Adunare Națională, membri ai conducerii unor ministere și instituții centrale, oameni de știință și cultură, generali și ofițeri superiori, ziaristi. Erau prezenți și șefi de misiuni diplomatice acreditați la București și alți membri ai corpului diplomatic.

(Agerpres)

MOSCOVA

ACORDAREA DE ORDINE ȘI MEDALII PENTRU PARTICIPARE LA MAREA REVOLUȚIE DIN OCTOMBRIE

MOSCOVA 28 — Corresponsentul Agerpres, N. Cristoloveanu, transmite Prin Decret al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. au fost decorați cu ordine și medalii ale U.R.S.S. 3363 cetățeni din Bulgaria, Cehoslovacia, R. D. Germană, Iugoslavia, Mongolia, Polonia, România, Ungaria și R. D. Vietnam, pentru participare activă la Marea Revoluție Socialistă din Octombrie, războiul civil și instaurarea puterii sovietice în anii 1917—1922 și în legătură cu semicentenarul Marelui Octombrie.

Din Republica Socialistă România au fost decorați cu „Ordinul Lenin” tovarășii Ioan Crișan, Mihail Fekete, Andrei Moga, Constantin Pirvulescu, Enache Zanfir.

Cu același prilej au fost decorați cu ordine și medalii ale U.R.S.S. 46 cetățeni ai Austriei, Indiei, Italiei, Finlandei, Franței, R.F. a Germaniei și Berlinului occidental.

Prin decret al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. au fost decorați cu ordine și medalii ale Uniunii Sovietice 128.657 de cetățeni sovietici, participanți activi la Marea Revoluție Socialistă din Octombrie și la războiul civil.

Itinerar siberian

(Urmare din pag. 1)

Orașul Novokuznețk, centrul noii zone industriale din Siberia aposeană, are astăzi o populație de peste 500 000 de locuitori — metalurgiști, mineri, chimiști, constructori, situndu-se pe locul al treilea printre orașele siberiene, după Novosibirsk și Omsk.

Novosibirsk, cel mai important centru industrial al Siberiei, la cărui populație depășește un milion, a trecut în rândul marilor orașe sovietice. Aici sînt concentrate uzine constructoare de mașini grele și de agregate energetice, fabrici de mașini automate pentru industria textilă, de mașini agricole, aparate de radio, țevi sudate, întreprinderi textile, de piei, sudate, alimentare etc. Totodată aici pulsează intens viața științifică și culturală.

Am vizitat uzina de mașini electrice grele. Dată în funcțiune în 1953, ea produce turbo și hidrogenatoare pentru centrale electrice, motoare electrice de diferite tipuri și destinații, subsanabile pentru locomotive și tractoare de mare putere și numeroase alte reperi. Uzina are 7 500 de salariați, fiecare al patrulea dintre ei avînd titlul de inginer sau tehnician cu calificare superioară. Un mare număr de specialiști lucrează în sectorul de cercetare și proiectare al uzinei. Nikolai Skolnikov, inginerul șef, ne-a relatat că perfecționarea continuă a mașinilor electrice și a celorlalte produse este o preocupare de bază a colectivului uzinei. Vechile modele se înlocuiesc cu altele noi, cu caracteristici superioare. Pentru a putea face față marelui volum de calcul inginerii, uzina își construiește un centru propriu de calcul.

Trecînd prin secțiile uzinei, am văzut cum se realizează turbo și hidrogenatoare cu o capacitate între 60 000—300 000 de kilowati. Astfel de mașini, purtînd marca uzinei, au fost instalate la marile centrale de la Bratsk, Ust-Kamenogorsk, în Kazahstan, Buhtarminsk și Ceadarinsk în Asia centrală, Saratov pe Volga și la numeroase alte unități energetice din întreaga țară. Intr-un din hale, inginerul șef mi-a atras atenția asupra unui generator aflat în curs de încercare, spunînd că este prima mașină de acest gen a cărei răcire se realizează cu ajutorul unor lichide. Deși volumul ei nu-i mai mare decît al unui generator de 100 de mii de kilowati, puterea ei e de trei ori mai mare. Încercarea acestui nou model de generator se va încheia în curînd. Pe baza lui se vor proiecta în anii viitori generatori cu o putere de 1 250 000 de kilowati.

tate se va regenera, asigurînd astfel combinatului un circuit continuu de materie primă.

Combinatul soarbe din Angara șapte metri cubi de apă pe secundă și elimină — tot în fiecare secundă — patru metri cubi de ape reziduale. Stepan Cepik, unul din specialiștii de aci, mi-a spus că protecția și purificarea apelor reziduale, după o purificare mecanică, aceste ape sînt supuse înainte de a fi vărsate în Angara și unei curățiri biologice cu ajutorul unor bacterii. Astfel se asigură un grad suficient de purificare pentru a nu periclită faună din Angara și din marea artificială a Bratskului.

A doua mare unitate din cadrul complexului industrial de la Bratsk este combinatul de aluminiu. Au fost date pînă acum în funcțiune trei corpuri de electroliză iar pînă în anii următori semicentenarul revoluției va da metal și cel-de-al patrulea corp. Pentru a-mi forma o imagine a proporțiilor acestei întreprinderi mi s-a spus că atunci cînd va fi complet terminată, în cincinul viitor, combinatul va dubla aproape producția de aluminiu al Uniunii Sovietice de la sfîrșitul septembrie.

Orașul Bratsk se compune din mai multe așezări de tip urban, despărțite între ele de zeci de kilometri. Din vechiul sat Bratsk, aflat acum pe fundul lacului de acumulare, a fost pastrat și reconstruit pe malul Angarei doar un turn de apărare din lemn de brad, construit în 1654. Actualul Bratsk are o populație de 150 000 de locuitori, cu o vîrstă medie de 27 de ani. În fiecare lună, în oraș, se celebrează circa 100 de căsătorii. Anul trecut s-au născut la Bratsk 3 000 de copii. În privința natalității, orașul din inima taigăie ocupă primul loc în Uniunea Sovietică.

OMUL CU GHITARA

Hydrocentrala, marile combinate și orașele din taiga despre care am amintit au fost înalte de întreprinderea de construcții „Bratskgestroi”, cu un număr de 50 000 de salariați veniți din întreaga țară. Ce i-a dus pe aceste locuri unde iarna termometrul coboară pînă la minus 58 de grade, unde într-un an numai 84 de zile sînt fără ger?

I-am pus această întrebare inginerului Alexei Marcuc, venit la Bratsk în septembrie 1956, ca proaspăt absolvent al Institutului de construcții din Moscova, împreună cu soția sa Natașa și cu alți 7 colegi de promoție.

De ce am venit? Mai întîi pentru a construi o hidrocentrală ca cea pe care am realizat-o noi aici e vizul oricui inginer constructor care își iubesc meseria. Aici pentru fiecare din noi se deschide un larg câmp de activitate creatoare, îndrăgîntă. Apoi, pentru că această regiune e deosebit de interesantă în ceea ce privește perspectivele, pentru cei ce știu să descopere și să pretuiască frumusețea așri a Siberiei.

Alexei Marcuc și autorul unor soluții tehnice ingenioase. Una din cele 42 de secții ale barajului este ancorată de fundul de stîncă al albiei prin niște țepi de oțel care au fost înfipte în marea presiune. Această, în urma unei propuneri a inginerului Marcuc Aparatele montate pentru a controla dacă îndrăzneț soluție rezistă la solicitările uriașe la care este supus barajul arată că ea poate fi aplicată în viitor pe o scară mai largă la construcția altor baraje, permițînd o economie de beton de 40 la sută.

Aflasem că Marcuc e un gitarist amator pasionat, membru al unei formații artistice care a cîștigat mai multe premii la diferite concursuri, inclusiv la faze unionale de la Moscova. Compoziția Alexandra Pahmutova a compus și un cîntec despre el — „Omul cu ghitara”.

În orele libere, cu ghitara și cu rucsacul în spate, inginerul Marcuc colindă taigăia. El este un tipic reprezentant al zecilor de mii de tineri cutezători și hamiici pe care Siberia i-a adoptat definitiv, pentru a-i amplifica frumusețea și avuțiile.

Semicentenarul Marelui Octombrie Manifestări în țară

În cadrul manifestărilor consacrate semicentenarului Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, la Casa prietenie româno-sovietică din Capitală a avut loc, simbătă seara, un simpozion cu tema „Zăra Sosețelor pe treptele comunistului”. În fața unui numeros public, Octav Li-vezeanu, vicepreședinte al Institutului român pentru relațiile culturale cu străinătatea, acad. prof. Teodor Bordeianu și dr. Ion Răvar, director general adjunct în Direcția Centrală de Statistică, au vorbit despre marile realizări obținute de poporul sovietic în economie și știință și cultură. Au luat parte reprezentanți ai Ambasadei U.R.S.S. la București. În încheiere, au fost prezentate filmul documentar „Neva-Nipru” și filmul artistic, producție a cinematografului sovietic, „Omul pe care-l iubesc”.

La Biblioteca raională din Bals, regiunea Oltena, a fost deschisă expoziția „7 Noiembrie în literatură”. La căminele culturale din localitățile raionului Gorj s-au desfășurat seri literare dedicate glorioasei aniversări. La biblioteca raională din Timișoara a avut loc o simpozion de cărți „Înflăcătură marx-leninistă vesnic vie” și „Sub steagul lui Octombrie”.

Simbătă, în numeroase localități din regiunea Ploiești au avut loc expuneri, simpozioane, seri literare și de poezie, consacrate semicentenarului lui Octombrie. Despre evenimentele epocale de acum o jumătate de secol, despre participarea oamenilor muncii din țara noastră la apărarea și sprijinirea revoluției, au vorbit profesori emeriți și alte cadre didactice.

La Constanta a fost deschisă o expoziție filatelică cu tema „Semicentenarul Marii Revoluții Socialiste din Octombrie oglindit în filatelie”.

vremea

Ieri în țară: vremea s-a menținut relativ călduroasă, cu cerul variabil. Inorări mai accentuate s-au produs în vestul țării, unde a izolat a ploaie. Vîntul a suflat slab. Temperatura aerului la ora 14 era cuprinsă între 9 grade la Iași și 18 grade la Timișoara și București. În București: vremea a fost relativ călduroasă, cu cerul variabil. Vîntul a suflat slab. Timpul probabil pentru zilele de 30, 31 octombrie și 1 noiembrie. În țară: vreme în răcire, cu cerul înalt și răcoros. Vor fi unele zile locale. Vînt potrivit, cu intensificări la începutul intervalului. Temperaturile minime vor fi cuprinse între minus 2 și 8 grade, iar maximele între 6 și 16 grade. În regiunea de munte și nordul țării — lapoviță și zăpadă. În București: vreme în răcire ușoară, mai ales către a doua parte a intervalului. Cerul va fi temporar noros. Vor cădea ploți slabe. Vînt potrivit.

Semnarea acordului comercial și de plăți româno-spaniol

În urma tratativilor care au avut loc la București, între delegațiile română și spaniolă, la 28 octombrie, la Ministerul Comerțului Exterior, au fost semnate acordul comercial pe termen lung și acordul de plăți, privind schimburile comerciale și plățile între Republica Socialistă România și Spania, pe perioada 1968—1970.

În baza acordului comercial România va exporta în Spania, tractoare, material mecanic, tuburi și radiatoare, țevi, rulmenți, produse chimice și mase plastice, produse petroliere, anvelope, produse lemnoase, produse ale industriei ușoare, produse agroalimentare etc.

Spania va livra țării noastre, printre altele, produse siderurgice, laminate, metale și produse neferoase, mașini, celofibră, țesături, piei, citrice, mășline, colofoniu etc.

La semnare au participat Vasile Răuță, adjunct al ministrului comerțului exterior, funcționari superiori din acest minister și ai Ministerului Afacerilor Externe, precum și membri ai celor două delegații. Au fost de față Richardo Gimenez-Arnau, ministrul plenipotențiar, șeful reprezentanței consulare și comerciale a Spaniei la București, și membri ai reprezentanței.

(Agerpres)

Concurs pentru cel mai bun cîntec pionieresc al anului

Consiliul Național al Organizației Pionierilor din Republica Socialistă România a instituit un concurs pentru „Cel mai bun cîntec pionieresc al anului”. Concursul este deschis tuturor componitorilor, membri ai Uniunii Compozitorilor sau amatori și se va desfășura în fiecare an. Cîntecul (îmă, mars, cîntec de școală, de drumetrie, de foc de tabără etc.) va fi scris pentru una sau două voci, fără acompaniament. Textul va cuprinde — de preferință — trei strofe și un refren. Lucrările în formă definitivă (text și muzică), purtînd un motto, vor fi trimise Consiliului Național al Organizației Pionierilor în trei exemplare, cu mențiunea „Pentru concursul de cîntec”, împreună cu un alt plic închis, conținînd, alături de motto-ul ales, numele și adresa expeditorului. Concursul se va încheia la 15 aprilie 1968.

Pentru cele mai valoroase lucrări, la propunerea unui juriu, format din personalități ale vieții muzicale și literare, se acordă următoarele premii: premiul I în valoare de 12 000 lei; un premiu II în valoare de 10 000 lei; un premiu III în valoare de 7 500 lei; trei mențiuni în valoare de 4 000 lei.

Cîntecul distins cu premiul I — cel mai bun cîntec pionieresc al anului — va intra, potrivit regulamentului Festivalului cultural-artistic al pionierilor și școlărilor, în repertoriul obligatoriu al tuturor formațiilor corale pionieresti în anul 1968—1969. Cîntecul premiat, precum și un număr de lucrări valoroase, recomandate de juriu, vor fi tipărite și difuzate în rîndul pionierilor și școlărilor.

SESIUNE ȘTIINȚIFICĂ A FILIALEI DIN CLUJ A ACADEMIEI

CLUJ (corespondentul „SciŢteii”). — Simbătă la amiază, s-au deschis în amfiteatrul Institutului de chimie lucrările sesiunii științifice a Filialei din Cluj a Academiei. Cîvintul de deschidere a fost rostit de acad. Raieca Ripan, președintele filialei. Prof. univ. dr. docent Victor Preda, membru corespondent al Academiei, secretarul științific al filialei a prezentat apoi raportul de activitate. Luînd cuvîntul, tov. Aurel Duca, membru al C.C. al P.C.R., prin secretar al comitetului regional Cluj al P.C.R., a vorbit des-

pre contribuția pe care o poate aduce cercetarea științifică la realizarea obiectivelor indicate în proiectul de Directive ale C.C. al P.C.R. cu privire la perfecționarea conducerii și planificării economiei naționale.

Programul sesiunii cuprinde 237 de comunicări, din diferite ramuri ale științei, ce vor fi prezentate în cadrul a 13 secții. Actuala sesiune va oferi un prilej de manifestare și unor specialiști din secția de științe juridice și cea de științe economice.

VOLEI, ieri, la „europene” S P O R T

România-R.D. Germană 3-0, dar...

ANKARA (prin telefon, de la primul nostru spțial). — Simbătă seara, în ultimul său meci din cadrul grupei preliminare de la Ankara, reprezentativa echipei naționale a României a învins-o pe cea a R.D. Germane — principala pretențioasă la calificarea în turneul final și chiar la unul din primele locuri în clasamentul acestuia. Răsturnînd toate pronosticurile — literalmente nimeni nu se punea aștepta la o victorie a echipei noastre, și încă la un scor categoric — voleibaliste române au reușit să obțină o spectaculoasă victorie cu 3-0 (18-14; 15-13; 15-9). Ele și-au adjuccat primele două seturi după o evoluție ce a entuziasmat și a fost susținută continuu de întreaga sală „Yasar Doug”. Bășind impresia că în acest meci reușesc... din propria cenusă (cu numai o zi în urmă pierduseră cu 0-3 la Ungaria, la rîndul ei în-

vinsă de R.D.G., în prima etapă, cu aceeași scor). În al doilea set, în cele șase seturi din primele etape. Pentru victoria și evoluția lor în meciul de ieri, în care au arătat posibilități tehnice, tactice și de voință mult mai mari decît în mod obișnuit, voleibaliste noastre merită, totuși, aprecieri pozitive, dar și cerințe sporite pentru următoarele partide...

Ieri s-au încheiat meciurile în toate grupele preliminare ale întrecerii feminine. Pentru turneul final s-au calificat echipele Bulgariei, Israelului, Poloniei, Cehoslovaciei, R. D. Germane, Ungariei și României au fost departajate — conform regulamentului — prin punctaj, ocupînd în această ordine primele trei locuri în grupă respectivă. Pîcat că această neașteptată, dar pe deplin meritată, victorie nu ne-a adus și satisfacția calificării, pe care o puteam obți-

INTRECEERILE PREOLIMPICE

CIUDAD DE MEXICO 28 (Agerpres). — Luptătorii români Simion Popescu și Ion Baciu continuă să se numere printre pretenșii la primele locuri în întrecerile preolimpice. În turul II al concursului de lupte greco-romane, Popescu (categoria pondă) l-a învins prin tîș pe mexicanul Contreras, iar Baciu (categoria cocc) a terminat la egalitate cu bulgarul Traikov. La categoria musulă, Iugoslavul Boško l-a învins prin tîș pe germanul Alker (Ungria) a dispus la puncte de Jimenez (Mexic).

Competiția de ciclism a programat cursa de fond pe șosea. A învins italianul Giovanni Bramucci, care a parcurs 194,832 km în 4h42'54"10. Următor de Piato (Italia) — 4h51'06"7"10 și Ampler (R.D. Germană) — 4h 52'02".

Au continuat întrecerile de natație. În absența campionului olimpic Don Scholander (S.U.A.), care nu s-a prezentat în finala probei de 400 m liber, victoria a revenit mezinului Echeverria cu 1'17"1/10. În proba de 200 m bras femei, pe primele trei locuri s-au clasat reprezentativele U.R.S.S. Pozdnikova — 2'47"2/10, Grebenkova — 2'50"3/10 și Pozdnikova — 2'51"8/10. O frumoasă victorie a obținut echipa masculină de stafetă 4 x 100 m mixt a R.D. Germane cu mezinii Henninger, Horst, Wierand, cu timpul de 4'01"3/10, înaintea echipelor U.R.S.S. — 4'01"4/10 și S.U.A. — 4'09"5/10.

În proba de spadă pe echipe, Polonia a cîștigat medalia de aur, urmată de Ungaria „B” și Ungaria „A”.

ANTECEDENTELE NEI INOVAȚII

(Urmare din pag. 1)

trăiesc. Mă gîndesc, după fiecare întâlnire cu directorul dragostea pentru meseria aleasă. Aici, în această dragoste, stă tot secretul nostru, în această nebunățea pentru fabrică, în acest sentiment al responsabilității față de fiecare. Aș zice că noi trebuie să ne creăm și nouă, și celor din jur, sentimentul responsabilității. Fără de el nu poți ajunge nici un om adevărat, nici să produci un produs adevărat. Eu am și o altă pasiune, a electronicii. De fapt, la intrarea în facultate am oscilat între ea și chimie. Televizorul meu de casă nu mă arată ca celelalte televizoare, iar ordinea mele, spre spaima soției, se prezintă ca niște „laboratoare”. Imi întîln, oriunde am un sonaj liber, sîrmă și să lămpile. Imi întîln, deasupra, nasușne vieții în două, dar, oricum, esențial este că de fiecare dată intră ceva în joc din mine, cel adevărat...

Azi în Capitală

RUGBI: pe stadionul Republicii, la ora 15,15, are loc întîlnirea amicală Româna-R.F. a Germaniei.

FOTBAL: pe stadionul „23 August”, la ora 10,15 se întîlnesc echipele de tineret ale României și Poloniei.

HANDBAL: pe terenul Dinamo, începînd de la ora 10, sînt programate două debuturi ale campionatelor A: Confecția București-Universitatea Timișoara (feminin); Dinamo București-Steaucă (masculin); în continuare, se desfășoară meciul Universitatea București-Rafinaria Telegaș (masculin). Pe terenul Progresul, la ora 9: Progresul București-Mureșul T. Mureș (feminin).

BASCHEȚ: în sala Floresca, începînd de la ora 9, meciuri în cadrul campionatelor divizionare A: Dinamo București-Dinamo Oradea (masculin), I.C.F.-Universitatea Cluj (masculin), Rapid-Mureșul T. Mureș (feminin).

MOTOCROȘ: pe traseul Complexului sportiv Panellimon, la ora 10,30 are loc ultimul concurs de motocroș al sezonului — „Cupa Metalui”, la care participă alegătorii fruntași din întreaga țară.

La Cracovia, Tarnobrzeg, Craiova și București PATRU PARTIDE AMICALE DE FOTBAL ROMÂNIA-POLONIA

După cum s-a mai anunțat, echipele reprezentative de fotbal ale României și Poloniei susțin astăzi o întîlnire amicală pe patru „fronturi”: SENIORI A — la Cracovia, SENIORI B — la Craiova, TINETER — la București și JUNIORI — Tarnobrzeg (localitate situată la aproximativ 150 km de Cracovia).

Aseară, unul dintre trimișii revistei „Fotbal” la Cracovia, P. Gatu, ne-a comunicat prin telefon că, după ultimul antrenament de acionare, conducerea tehnică a reprezentativei noastre de seniori a alicatului următoarea formație: COMAN — SĂTMĂREANU, D. NICOLAE, C. DAN, MOCANU — LIBARDI, KOSZKA — NĂSTURESCU, CONSTANTIN, SOO, VOINEA. Antrenorii echipei poloneze au anunțat că „11”-le ce va intra pe teren n-a fost încă stabilit, întrucît s-au ivit unele indisponibilități. Simbătă, la Cracovia timpul a fost frumos și, potrivit buletinelului meteorologic, se va menține la fel și astăzi.

Turcia în sărbătoare

În orașele și satele Turciei au avut loc intense pregătiri în vederea sărbătorii naționale care se celebrează astăzi, cînd se împlinește 44 de ani de la proclamarea independenței.

La 29 octombrie 1923 marșele om de stat, generalul Kemal Mustafa — denumit mai apoi Atatürk (tatăl turcilor) — promovînd o politică izvoară din interesele naționale fundamentale ale poporului turc a deschis națiunii sale calea unor prefaceri înnoitoare, care au dus la transformarea vechii țări, aparținînd sultanilor și subordonată puterilor străine, într-un stat independent, modern. Acum, cînd scriu aceste rînduri, pe cerul senin, doar cei colo pătat de mici pilciori de nori, avioane cu reacție se inscriu, cu zgomotul lor specific, pe traseul aerian ce-l vor parcurge în timpul parzîlilor militare de duminică.

Pentru a doua oară am prilejul să vizitez Turcia, în preajma sărbătorii sale naționale. Ankara, capitala țării, sintetizează parcă drumul parcurs de întreaga țară în anii Republicii. Situată în centrul podisului Anatoției, Ankara a devenit în acest an un oraș modern, cu peste 900 000 locuitori, cu edificii impunătoare, cu parcuri mari, pline de verdeț și flori, cu bulevarde largi. Vizitatorul străin al Ankariei urmărește cu interes și plăcere spre cîmpul Razatpepe,

ce domină împrejurimile. Pe platou, o lungă alee placată în marmură și ornată cu lei masivi, dăltuiți în piatră, duce spre un minunat ansamblu arhitectural — mausolul lui Atatürk — monument omagial în cinstea celui care, cu o rară energie, prin faptele și ideile sale, a pus temelii Turciei contemporane.

Independența națională s-a născut din dorința de a fi întărită cu independența economică — spunea Atatürk. Numal astfel poate exista o independență

deplină. Acest mare precept își menține și astăzi valabilitatea, fiind tradus în viață de actualul guvern. Un amplu program de dezvoltare, pe 5 ani, se apropie de sfîrșit. Zilele trecute, parlamentul a aprobat cel de-al doilea plan cincinal (1968—1972). Ziarele comentează obiectivele principale ale noului plan care, după cum se arată în preambul, are menirea „de a ridica națiunea turcă la un nivel de viață demn” — bazat pe dreptate și muncă.

Turcia a fost și este un stat bogat. Resursele naturale ale Turciei sînt variate: petrol și cărbune, minereuri de fier, cupru și crom, aur și argint. Tendința spre valorificarea acestora și folosirea mai in-

ra. După o oră de la debarcarea pe malul asiatic al Bosforului — unde facem cunosțintă cu o serie de întreprinderi industriale — ajungem la Izmit. Este impunătoare rafinăria „Ipras”, nucleu al unui viitor combinat petrochimic, vizitată anul trecut de delegația guvernamentală română, condusă de tovarășii Ion Gheorghe Maurer. Constructorii combinatului lucrează la delimitarea și nivelarea terenului noului amplasament, la amenajarea unor cartiere de locuințe pentru viitorii petrochimici turci. Resurse petroliere se caută și se exploatează și în alte zone ale țării.

Nu departe, pe citeva zeci de ha, se află fabrica

Ion DUMITRIU

viața internațională

Forța nu dă răspunsuri viabile problemelor internaționale

Expunerea de la Los Angeles a președintelui Adunării Generale a O. N. U.

LOS ANGELES 28 — Trimisul special Agerpres, Romulus Căpescu, transmite: La invitația Filialei din Los Angeles a asociației pentru O.N.U. din S.U.A., președintele celei de-a XXII-a sesiuni a Adunării Generale a sosit într-o vizită în acest oraș.

Cu acest prilej, sâmbătă dimineața s-a organizat o conferință de presă la care au participat numeroși ziariști. Corneliu Mănescu a răspuns la întrebările privind problemele actuale aflate în dezbatere la O.N.U. Președintele filialei, Charles Dakker, a oferit apoi în saloanele hotelului „Ambassador” un dejun din cinstea înaltului oaspete, la care au participat conducătorii ai filialei, persoane ale vieții publice, oameni de afaceri, oameni de cultură și artă, lideri ai unor organizații obștești, ziariști.

La sfârșitul dejunului, președintele Adunării Generale a ținut o expunere cu tema „Etica relațiilor internaționale contemporane”. Ideile fundamentale ale conviețuirii naționale, a arătat el, formează acel bun comun de unde putem extrage bazele unei dezvoltări lipsite de confruntări violente, victime și distrugerii. În era noastră, promovarea unei etici internaționale, recunoașterea unor norme ale conduitei statelor și guvernelor în relațiile externe, precum și aplicarea lor scrupuloasă, constituie nu numai una din căile posibile pentru o politică internațională sănătoasă, ci singura ei alternativă.

În prezent, pe lângă semnele de destindere care se marchează prezenta, în unele regiuni ale lumii persistă încordare și neliniște în diferite puncte ale globului au apărut noi focare de război. Forța nu dă însă răspunsuri viabile problemelor internaționale. Nimeni nu mai contestă astăzi că înlăturarea forței și a amenințării cu forța din relațiile internaționale este o cerință a eticii și legalității, o necesitate a vieții internaționale. În numele a căruia imperativ trebuie să se pună capăt conflictului din Asia de sud-est, care provoacă mari suferințe, să se stingă acest focar care poate să genereze noi pericole pentru pace, să fie lăsat poporul vietnamez să-și hotărască singur soarta, fără amestec din afară, potrivit aspirațiilor sale naționale. Cu deosebire urgentă se impune, de asemenea, găsirea unei soluții durabile problemei Orientului Mijlociu, conform intereselor vitale ale tuturor popoarelor acestei regiuni.

Referindu-se la intensificarea curselor înarmărilor și, în primul rând, a înarmărilor nucleare, vorbitorul a declarat că dezarmarea impune măsuri eficiente pentru distrugerea stocurilor de armament și în primul rând interzicerea și distrugerea armelor nucleare.

Relevind rolul și importanța principiilor suveranității și independenței naționale, egalității în drepturi, neamestecului în treburile interne, avantajului reciproc, C. Mănescu a arătat că cea mai sigură cale prin care se poate promova respectul ce îi se datorează este recunoașterea și aprecierea personalității celorlalte popoare, a entităților naționale, a individualității statelor. În lunga și zăbovita sa istorie, a spus vorbitorul, poporul român a învățat să-și apere ființa sa națională și să respecte personalitatea altor popoare.

Vorbitorul s-a referit apoi la necesitatea abordării marilor probleme care confruntă în prezent una-

nitarea cu calm, cu perseverență în spirit constructiv și la importanța unei contribuții sporite a tuturor statelor, a întregii comunități internaționale. Elaborarea bazei juridice a moralei internaționale, dezvoltarea progresivă și codificarea principiilor dreptului internațional, definirea agresiunii pot fi instrumente de mare utilitate care vor contribui la reducerea arbitrarului din relațiile internaționale, la promovarea respectului legii și moralei internaționale.

Arătând că România, țară socialistă, pune în centrul politicii sale externe bunele raporturi cu statele aderând la aceleași concepții filozofice și totodată dezvoltă relațiile sale cu statele cu sisteme sociale și politice diferite, vorbitorul s-a referit la progresul înregistrat în relațiile economice, științifice și culturale dintre România și Statele Unite ale Americii. Dezvoltarea relațiilor româno-americane nu depinde însă numai de țara mea, a spus el. Desigur că pe calea îmbunătățirii acestor relații o influență pozitivă ar avea-o rezolvarea acestor probleme care agravează atmosfera internațională.

În încheiere, președintele Adunării Generale s-a ocupat de contribuția pe care Organizația Națiunilor Unite o poate aduce la activarea eforturilor de construire a raporturilor Interstatale pe bazele eticii și legalității internaționale.

Urmărită cu deosebită atenție, expunerea a fost îndelung aplaudată de cei prezenți.

NEW YORK 28 (Agerpres). — Grupul celor 11 țări, printre care și România, care au propus înscriserea pe ordinea de zi a actualului sesiuni a Adunării Generale a O.N.U. a problemei restabilirii drepturilor R. P. Chineze la O.N.U., a depus vineri un proiect de rezoluție în care se arată că „pentru repunerea R. P. Chineze în toate drepturile sale trebuie să fie recunoscută reprezentanții guvernului său ca singurii reprezentanți legitimi ai Chinei, să fie expulzati imediat reprezentanții chinezii din locul pe care îl ocupă ilegal la O.N.U. și din toate celelalte organisme ale O.N.U.”.

Tot vineri, un grup de 14 țări, între care și S.U.A., au prezentat un proiect de rezoluție în care afirmă că orice modificare a reprezentării Chinei la O.N.U. constituie o problemă „de fond” și prin urmare o hotărâre în acest sens trebuie să fie luată cu o majoritate de două treimi.

Citeva mii de studenți din Madrid au demonstrat joi și vineri împotriva politicii oficiale. Forțele polițienești, așa cum se vede și în fotografie, au angajat lupte deschise cu manifestanții.

Ziariștii veniți pe aeroportul Haneda din Tokio să înfimepe pe Eisaku Sato n-au putut obține amănunte cu privire la cel de-al doilea turuș) al premierului japonez în Asia de sud-est.

În formularea oficială, obiectivul acestor suite de vizite l-au constituit „consultările în vederea găsirii unor soluții de reglementare a problemei vietnameze”, deși, se remarcă aici, cheile instaurării păcii în Vietnam se află în mâinile Washingtonului. În fapt, premierul urmărit netezirea drumului pentru o mai largă expansiune economică a Japoniei în această parte a Asiei, recunoscută ca importantă piață de desfacere și bogat izvor de materii prime. De remarcă că premierul Sato a urmat, de fapt, traseul străbătut cu 6 ani în urmă

*) Primul turuș de 11 zile a cuprins 5 țări asiatice și s-a încheiat la 30 septembrie; al doilea a avut ca itinerar Indonezia, Australia, Noua Zeelandă, Filtone și Vietnamul de sud.

Spre o platformă comună a stângii franceze

PARIS 28. — Corespondentul Agerpres, Georges Dascal, transmite: După dezbateri îndelungate, grupul de lucru, în care au fost desemnați reprezentanți ai Federației Stângii Democratice și Socialiste și ai Partidului Comunist Francez și-a terminat lucrările, înaintând forurilor superioare ale celor două partide un document intitulat „Punctele de convergență și bazele de acțiune pentru realizarea obiectivelor comune”. După ce Birourile politice ale celor două formații politice vor examina documentul, conducerea respective se vor întâlni în prima parte a lunii noiembrie pentru a-și confrunța păreri.

Documentul, elaborat de grupul de lucru, conține problemele instituționale, problemele economice și sociale și problemele internaționale. În domeniul politicii externe, documentul se pronunță în favoarea desființării simultane a pactelor militare (N.A.T.O. și a Tratatului de la Varșovia), precum și a realizării unui acord în problema dezarmării. În legătură cu Europa occidentală, cele două delegații apreciază că trebuie suprimate presiunea marilor monopoluri asupra Pieței comune. În ce privește poziția față de evenimentele din Orientul Mijlociu și parțial în problema Vietnamului nu s-a ajuns la un acord între cele două părți.

Rezultatul lucrărilor grupului de lucru nu constituie un program comun propriu-zis, ci mai degrabă o inventariere a punctelor de convergență de la care pornind se poate elabora ulterior o platformă de acțiune comună.

Documentul se pronunță în favoarea desființării simultane a pactelor militare (N.A.T.O. și a Tratatului de la Varșovia), precum și a realizării unui acord în problema dezarmării. În legătură cu Europa occidentală, cele două delegații apreciază că trebuie suprimate presiunea marilor monopoluri asupra Pieței comune. În ce privește poziția față de evenimentele din Orientul Mijlociu și parțial în problema Vietnamului nu s-a ajuns la un acord între cele două părți.

Documentul se pronunță în favoarea desființării simultane a pactelor militare (N.A.T.O. și a Tratatului de la Varșovia), precum și a realizării unui acord în problema dezarmării. În legătură cu Europa occidentală, cele două delegații apreciază că trebuie suprimate presiunea marilor monopoluri asupra Pieței comune. În ce privește poziția față de evenimentele din Orientul Mijlociu și parțial în problema Vietnamului nu s-a ajuns la un acord între cele două părți.

Documentul se pronunță în favoarea desființării simultane a pactelor militare (N.A.T.O. și a Tratatului de la Varșovia), precum și a realizării unui acord în problema dezarmării. În legătură cu Europa occidentală, cele două delegații apreciază că trebuie suprimate presiunea marilor monopoluri asupra Pieței comune. În ce privește poziția față de evenimentele din Orientul Mijlociu și parțial în problema Vietnamului nu s-a ajuns la un acord între cele două părți.

Documentul se pronunță în favoarea desființării simultane a pactelor militare (N.A.T.O. și a Tratatului de la Varșovia), precum și a realizării unui acord în problema dezarmării. În legătură cu Europa occidentală, cele două delegații apreciază că trebuie suprimate presiunea marilor monopoluri asupra Pieței comune. În ce privește poziția față de evenimentele din Orientul Mijlociu și parțial în problema Vietnamului nu s-a ajuns la un acord între cele două părți.

Documentul se pronunță în favoarea desființării simultane a pactelor militare (N.A.T.O. și a Tratatului de la Varșovia), precum și a realizării unui acord în problema dezarmării. În legătură cu Europa occidentală, cele două delegații apreciază că trebuie suprimate presiunea marilor monopoluri asupra Pieței comune. În ce privește poziția față de evenimentele din Orientul Mijlociu și parțial în problema Vietnamului nu s-a ajuns la un acord între cele două părți.

Documentul se pronunță în favoarea desființării simultane a pactelor militare (N.A.T.O. și a Tratatului de la Varșovia), precum și a realizării unui acord în problema dezarmării. În legătură cu Europa occidentală, cele două delegații apreciază că trebuie suprimate presiunea marilor monopoluri asupra Pieței comune. În ce privește poziția față de evenimentele din Orientul Mijlociu și parțial în problema Vietnamului nu s-a ajuns la un acord între cele două părți.

Documentul se pronunță în favoarea desființării simultane a pactelor militare (N.A.T.O. și a Tratatului de la Varșovia), precum și a realizării unui acord în problema dezarmării. În legătură cu Europa occidentală, cele două delegații apreciază că trebuie suprimate presiunea marilor monopoluri asupra Pieței comune. În ce privește poziția față de evenimentele din Orientul Mijlociu și parțial în problema Vietnamului nu s-a ajuns la un acord între cele două părți.

Documentul se pronunță în favoarea desființării simultane a pactelor militare (N.A.T.O. și a Tratatului de la Varșovia), precum și a realizării unui acord în problema dezarmării. În legătură cu Europa occidentală, cele două delegații apreciază că trebuie suprimate presiunea marilor monopoluri asupra Pieței comune. În ce privește poziția față de evenimentele din Orientul Mijlociu și parțial în problema Vietnamului nu s-a ajuns la un acord între cele două părți.

Documentul se pronunță în favoarea desființării simultane a pactelor militare (N.A.T.O. și a Tratatului de la Varșovia), precum și a realizării unui acord în problema dezarmării. În legătură cu Europa occidentală, cele două delegații apreciază că trebuie suprimate presiunea marilor monopoluri asupra Pieței comune. În ce privește poziția față de evenimentele din Orientul Mijlociu și parțial în problema Vietnamului nu s-a ajuns la un acord între cele două părți.

Documentul se pronunță în favoarea desființării simultane a pactelor militare (N.A.T.O. și a Tratatului de la Varșovia), precum și a realizării unui acord în problema dezarmării. În legătură cu Europa occidentală, cele două delegații apreciază că trebuie suprimate presiunea marilor monopoluri asupra Pieței comune. În ce privește poziția față de evenimentele din Orientul Mijlociu și parțial în problema Vietnamului nu s-a ajuns la un acord între cele două părți.

Dialog turco-pakistanez

ANKARA 28 (Agerpres) — Președintele Republicii Islamice Pakistane, Mohammad Ayub Khan, care se află într-o vizită oficială la Ankara, a avut convorbiri cu președintele Turciei, Cevdet Sunay, în cadrul cărora au fost examinate situația din Orientul Apropiat, problema Ciprului și perspectivele dezvoltării regionale. Cu prilejul unui dejun oferit în onoarea președintelui Pakistanului, cei doi șefi de state și-au afirmat dorința de a întregi relațiile de prietenie cu țările vecine și de a contribui la eforturile pentru pacea mondială. Ei și-au exprimat, de asemenea, îngrijorarea față de situația din Orientul Apropiat, condamnămnd folosirea forței și recenta violare a acordului de încetare a focului, în cadrul conflictului arabo-izraelian.

agențiile de presă transmise:

- Acuzarea cere pedeapsa maximă pentru Regis Debray
- Premierul danez la pavilionul românesc

Procurorul Rembergi Iriarte a cerut pedeapsa maximă — 30 de ani închisoare — pentru publicistul francez Regis Debray, acuzatul principal în procesul ce se desfășoară în localitatea boliviană Camiri. Debray și alți coacuzai au fost învinuiți de autoritățile bolivienne de a fi participat la mișcarea de guerilă. Pentru alți patru acuzați, procurorul a cerut pedepse între 3 și 20 de ani.

Președintele R.A.U., Gamal Abdel Nasser, a avut o întrevedere vineri cu Serghei Vinogradov, ambasadorul U.R.S.S. la Cairo, anunțat postului de radio din capitala egipteană. Nasser a avut o întrevedere și cu K. Menon, fost ministru indian al apărării, aflat la Cairo.

Delegația Partidului Comunist din Columbia, condusă de Gilberto Vieira, secretar politic al C.C. al partidului, care face o vizită în R. P. Bulgaria, s-a întâlnit la Sofia cu delegația P. C. Bulgar, în frunte cu Todor Jivkov, prim-secretar al partidului. Cu acest prilej s-a efectuat un schimb de informații despre situația celor două țări, activitatea și sarcinile partidelor respective. A avut loc, de asemenea, un schimb de păreri în problemele actuale ale situației internaționale și mișcării comuniste și muncitorești internaționale.

Guvernul R. P. Chineze într-o declarație dată publicității la 27 octombrie, a anunțat că, în urma hotărârii guvernului Indoneziei privind suspendarea relațiilor diplomatice dintre cele două țări, R. P. Chineza a decis să-și retragă pînă la 30 octombrie a.c. întreg personalul diplomatic și consular din Indonezia.

Primul ministru Indira Gandhi a anunțat că guvernul a acceptat cererile partidului Congresul Național Indian, referitoare la „controlul social” asupra băncilor și naționalizarea asigurărilor generale. Hotărârile guvernului privesc, de asemenea, 13 bănci străine care își desfășoară activitatea în India.

Prima rachetă experimentală elvețiană „Zenith”, construită de firma „Oerlikon-Buehler Holding S. A.”, proprietara uzinelor „Contraves”, a fost lansată de la baza italiană Salto di Quirra din Sardinia. Este pentru prima oară când o rachetă purtătoare construită de Elveția este pusă în serviciul cercetărilor cosmice.

De fapt, aici nimeni nu face abstracție de faptul că monopolurile japoneze participă la satisfacerea unor comenzi militare la reparația tehnicii de luptă și furnizarea material de război pentru S.U.A., că de la ba-

ceastă prevedere, ori există un acord tacit în baza căruia Statelor Unite li s-a permis să facă uz de bazele lor din Japonia pentru războiul din Vietnam? În sîmpla opinie publică au provocat neliniște și unele pre-

membru al Partidului liberal de guvernământ, Fujiyama, a subliniat că, plecînd la Saigon, premierul Sato își manifestă „mînișterele”. În încercarea de a împiedica vizita în Vietnam, mii de locuitori din Tokio au organizat mari manifestații de protest. Citeva mii de persoane au participat la demonstrația organizată pe aeroportul Haneda. Într-o declarație a Partidului Socialist din Japonia se spune că împotriva vizitei la Saigon capătă proporțiile unui „protest național”. Acești semnificații se atribuie marilor mitinguri de protest organizate în numeroase orașe japoneze la 21 octombrie, cu prilejul „Zilei internaționale a Vietnamului”. Cei 5 milioane de participanți au cerut disocierea guvernului față de politica americană în Vietnam. A fost reliefată cu putere voința opiniei publice japoneze, care își manifestă solidaritatea cu lupta dreaptă a poporului vietnamez și condamnă cererile care susțin direct sau indirect agresiunea americană.

De asemenea, în cadrul demonstrațiilor organizate în numeroase orașe japoneze la 21 octombrie, cu prilejul „Zilei internaționale a Vietnamului”. Cei 5 milioane de participanți au cerut disocierea guvernului față de politica americană în Vietnam. A fost reliefată cu putere voința opiniei publice japoneze, care își manifestă solidaritatea cu lupta dreaptă a poporului vietnamez și condamnă cererile care susțin direct sau indirect agresiunea americană.

De asemenea, în cadrul demonstrațiilor organizate în numeroase orașe japoneze la 21 octombrie, cu prilejul „Zilei internaționale a Vietnamului”. Cei 5 milioane de participanți au cerut disocierea guvernului față de politica americană în Vietnam. A fost reliefată cu putere voința opiniei publice japoneze, care își manifestă solidaritatea cu lupta dreaptă a poporului vietnamez și condamnă cererile care susțin direct sau indirect agresiunea americană.

Dialog turco-pakistanez

ANKARA 28 (Agerpres) — Președintele Republicii Islamice Pakistane, Mohammad Ayub Khan, care se află într-o vizită oficială la Ankara, a avut convorbiri cu președintele Turciei, Cevdet Sunay, în cadrul cărora au fost examinate situația din Orientul Apropiat, problema Ciprului și perspectivele dezvoltării regionale. Cu prilejul unui dejun oferit în onoarea președintelui Pakistanului, cei doi șefi de state și-au afirmat dorința de a întregi relațiile de prietenie cu țările vecine și de a contribui la eforturile pentru pacea mondială. Ei și-au exprimat, de asemenea, îngrijorarea față de situația din Orientul Apropiat, condamnămnd folosirea forței și recenta violare a acordului de încetare a focului, în cadrul conflictului arabo-izraelian.

agențiile de presă transmise:

- Acuzarea cere pedeapsa maximă pentru Regis Debray
- Premierul danez la pavilionul românesc

Procurorul Rembergi Iriarte a cerut pedeapsa maximă — 30 de ani închisoare — pentru publicistul francez Regis Debray, acuzatul principal în procesul ce se desfășoară în localitatea boliviană Camiri. Debray și alți coacuzai au fost învinuiți de autoritățile bolivienne de a fi participat la mișcarea de guerilă. Pentru alți patru acuzați, procurorul a cerut pedepse între 3 și 20 de ani.

Președintele R.A.U., Gamal Abdel Nasser, a avut o întrevedere vineri cu Serghei Vinogradov, ambasadorul U.R.S.S. la Cairo, anunțat postului de radio din capitala egipteană. Nasser a avut o întrevedere și cu K. Menon, fost ministru indian al apărării, aflat la Cairo.

Delegația Partidului Comunist din Columbia, condusă de Gilberto Vieira, secretar politic al C.C. al partidului, care face o vizită în R. P. Bulgaria, s-a întâlnit la Sofia cu delegația P. C. Bulgar, în frunte cu Todor Jivkov, prim-secretar al partidului. Cu acest prilej s-a efectuat un schimb de informații despre situația celor două țări, activitatea și sarcinile partidelor respective. A avut loc, de asemenea, un schimb de păreri în problemele actuale ale situației internaționale și mișcării comuniste și muncitorești internaționale.

Guvernul R. P. Chineze într-o declarație dată publicității la 27 octombrie, a anunțat că, în urma hotărârii guvernului Indoneziei privind suspendarea relațiilor diplomatice dintre cele două țări, R. P. Chineza a decis să-și retragă pînă la 30 octombrie a.c. întreg personalul diplomatic și consular din Indonezia.

Primul ministru Indira Gandhi a anunțat că guvernul a acceptat cererile partidului Congresul Național Indian, referitoare la „controlul social” asupra băncilor și naționalizarea asigurărilor generale. Hotărârile guvernului privesc, de asemenea, 13 bănci străine care își desfășoară activitatea în India.

Prima rachetă experimentală elvețiană „Zenith”, construită de firma „Oerlikon-Buehler Holding S. A.”, proprietara uzinelor „Contraves”, a fost lansată de la baza italiană Salto di Quirra din Sardinia. Este pentru prima oară când o rachetă purtătoare construită de Elveția este pusă în serviciul cercetărilor cosmice.

De fapt, aici nimeni nu face abstracție de faptul că monopolurile japoneze participă la satisfacerea unor comenzi militare la reparația tehnicii de luptă și furnizarea material de război pentru S.U.A., că de la ba-

ceastă prevedere, ori există un acord tacit în baza căruia Statelor Unite li s-a permis să facă uz de bazele lor din Japonia pentru războiul din Vietnam? În sîmpla opinie publică au provocat neliniște și unele pre-

membru al Partidului liberal de guvernământ, Fujiyama, a subliniat că, plecînd la Saigon, premierul Sato își manifestă „mînișterele”. În încercarea de a împiedica vizita în Vietnam, mii de locuitori din Tokio au organizat mari manifestații de protest. Citeva mii de persoane au participat la demonstrația organizată pe aeroportul Haneda. Într-o declarație a Partidului Socialist din Japonia se spune că împotriva vizitei la Saigon capătă proporțiile unui „protest național”. Acești semnificații se atribuie marilor mitinguri de protest organizate în numeroase orașe japoneze la 21 octombrie, cu prilejul „Zilei internaționale a Vietnamului”. Cei 5 milioane de participanți au cerut disocierea guvernului față de politica americană în Vietnam. A fost reliefată cu putere voința opiniei publice japoneze, care își manifestă solidaritatea cu lupta dreaptă a poporului vietnamez și condamnă cererile care susțin direct sau indirect agresiunea americană.

De asemenea, în cadrul demonstrațiilor organizate în numeroase orașe japoneze la 21 octombrie, cu prilejul „Zilei internaționale a Vietnamului”. Cei 5 milioane de participanți au cerut disocierea guvernului față de politica americană în Vietnam. A fost reliefată cu putere voința opiniei publice japoneze, care își manifestă solidaritatea cu lupta dreaptă a poporului vietnamez și condamnă cererile care susțin direct sau indirect agresiunea americană.

De asemenea, în cadrul demonstrațiilor organizate în numeroase orașe japoneze la 21 octombrie, cu prilejul „Zilei internaționale a Vietnamului”. Cei 5 milioane de participanți au cerut disocierea guvernului față de politica americană în Vietnam. A fost reliefată cu putere voința opiniei publice japoneze, care își manifestă solidaritatea cu lupta dreaptă a poporului vietnamez și condamnă cererile care susțin direct sau indirect agresiunea americană.

În spiritul colaborării Est-Vest

Un nou impuls dezvoltării relațiilor bulgaro-norvegiene

SOFIA. — Corespondentul Agerpres, Gh. Ieva, transmite: Vizita primului ministru al Norvegiei în Bulgaria și tratativele care au avut loc între delegațiile guvernamentale ale Norvegiei și Bulgariei, se subliniază în comunicatul comun dat publicității la Sofia, vor da un nou impuls dezvoltării favorabile a relațiilor bilaterale.

Todor Jivkov, președintele Consiliului de Miniștri al R. P. Bulgaria, și Per Borten, primul ministru al Norvegiei, se arată în comunicat, subliniază cu neliniște amenințarea pe care o reprezintă la adresa păcii generale războiul din Vietnam și criza din Orientul Apropiat. Ei își exprimă speranța că încetarea bombardamentelor asupra teritoriului R. D. Vietnam ar putea să constituie primul pas spre crearea condițiilor pentru tratative pe baza acordurilor de la Geneva din 1954.

Cei doi conducători de guvern consideră că rezolvarea justă a crizei din Orientul Apropiat poate fi obținută fără aplicarea forței, prin respectarea normelor unanimit recunoscute ale dreptului internațional și a rezoluțiilor O.N.U.

În comunicat se menționează că există o tendință pozitivă spre reducerea încordării pe continentul nostru în cadrul căreia țările mici și mijlocii pot juca un rol pozitiv.

Masă rotundă polono-canadiană

TORONTO 28 (Agerpres). — S-a deschis prima conferință a mesei rotunde polono-canadiene. Delegația R. P. Polone este condusă de Adam Kruczkowski, deputat în Seim, director al Institutului polonez de relații internaționale, John Holmes, directorul Institutului canadian de relații internaționale, conduce delegația Canadei. La conferință sînt dezbătute probleme ale situației internaționale actuale, în deosebi problema vietnameză și a securității europene, precum și probleme ale comerțului și colaborării economice dintre Est și Vest.

Tratative comerciale ungaro-daneze

BUDAPESTA 28 (Agerpres). — O delegație economică daneză, condusă de Egil V. Mouritzen, președintele Comitetului Camerei de export provinciale, a sosit la Budapesta pentru tratative comerciale.

SISTEMUL ANTRACHETĂ A. B. M. ȘI IMPLICAȚIILE SALE

Asadar, prin hotărârea recentă de a instala pe teritoriul american un sistem de rachete antirachetă, strategii de la Washington ai „horizontului groazii” — cum îi numeste un comentator englez — au căpătat cîștig de cauză. În prezent, cele trei inițiale ce definesc sistemul — A.B.M. — (de la Anti Ballistic Missile — rachete antibalistice), puntează coloana întregi în presa internațională, fac obiectul a numeroase declarații oficiale și stralocose în diferite țări, fiind scrise sau rostite cu un sentiment care îmbină neliniștea cu indignarea. Iar acest sentiment este cu atât mai accentuat, cu cît măsura adoptată — sub pretextul de a feri teritoriul S.U.A. de o eventuală agresiune — se petrece într-un moment cînd agresiunea imperialistă în Vietnam a luat proporții fără precedent, cînd bombardierile americane atacă cu sălbăcie, zi și noapte, orașele și satele R. D. Vietnam. Se pare că tocmai de aceea ministrul apărării al S.U.A., McNamara, în scurtul răspund de cînd a anunțat public hotărârea privind proiectul A.B.M., vine și revine în presa occidentală cu interviuri în care încearcă să explice, să justifice, să liniștească spiritele.

În ce constă acest proiect? În esență, în crearea unui sistem menit „să intercepteze în plin zbor, la înălțimi superioare ale stratosferei, rachetele atomice lansate de un eventual atacator” (Paris Match). Deocămdată, este vorba de construirea unui sistem antirachetă limitat, „subțire” — cum îi se spune în S.U.A. — de natură să „apere” doar cîteva orașe mari; în cadrul lui, ar urma să fie create două centuri de instalații: prima, în care ar acționa rachete „Spartan” cu rază medie de acțiune, ar fi destinat anihilării rachetelor presupuse înamic la o distanță de 400 de mile de obiectiv, iar a doua, înzestrată cu rachete „Sprint”, ar fi menite să distrugă rachetele ce ar străbate prima centură. Costul acestor instalații „limitate” — cinci miliarde de dolari! și ce ar aduce ea Statelor Unite?

Există un consens unanim al specialiștilor — militari și civili — în tehnica racheto-nucleară, că în actualul stadiu de dezvoltare a mijlo-

comentariul zilei

server — au venit din partea a ceea ce fostul președinte Eisenhower denumea în mod preventiv „complexul militar-industrial”, rețeaua de firme de afaceri militare, oameni de știință interesați în programul american valorind mai multe miliarde de dolari. Iată că în politica oficială a Washingtonului și-au spus încăle, cu cît proiectul A.B.M. este conștient, în anturajul unor personalități americane sus-puse, doar ca un început, o participă a unui sistem antirachetă mai vast, al cărui cost ar asigura profituri fără precedent magnatilor industriei militare.

Anunțarea oficială a înfăptuirii programului antirachetă a stîrnit în opinia publică internațională, inclusiv în largi cercuri politice din Occident, o reacție vehementă. În hotărârile adoptate peste Ocean, mintile lucide de indiferenți care țără au vizat semnalul unui nou start, deosebit de periculos, în goana înarmărilor, un afront la adresa tuturor forțelor care militază pentru soluționarea problemei dezarmării. Acum — menționează „New York Times” comențind hotărârea Washingtonului — „cursa înarmărilor va reluce cu o nouă forță”. Această recrudescență — mai bine zis escaladă — a înarmărilor nucleare nu poate fi pusă sub semnul întrebării, cînd încearcă să facă autoritățile americane, Specialiștii din S.U.A., Anglia și alte țări apreciază deopotrivă că rachetele antirachetă ale sistemului A.B.M. se vor baza, fără doar și poate, pe focosae nucleare. Totodată, concomitent cu crearea acestui sistem, apare inevitabil și tendința de a se construi rachete mai puternice, de natură să străbată orice rețea protectoră. În interviurile lui McNamara, alături de inițialele A.B.M. pot fi întîlnite și altele — M.I.R.V., prescurtare a cuvintelor „Multiple Independent Re-entry Vehicles”, adică vehicule multiple pentru reîntrirea în spațiul aerstru, definind un program american adiacent, de înarmare cu rachete avînd mai multe focosae nucleare. Se creează astfel o teorie a „echilibrului” și „supraechilibrului” nuclear, o măsură de înarmare antrenînd automat altele, multiplicînd mereu spiralele cursei înarmărilor.

Dar lucrurile nu se opresc aici. Fostul limbajul ciudat al strategiilor de peste Ocean, ministrul apărării al S.U.A. încearcă să demonstreze că noile măsuri de înarmare nucleară nu vor fi nici pe departe pe măsura „necesităților” S.U.A. în domeniul militar, mai ales în domeniul „for-

celor inferioare” (adică nenucleare) de conflict. Și ajunge la concluzia: „Acesta însumat că noi, ca și aliații noștri, trebuie să întretinem forțe armate clasice considerabile”. „În acest caz — completează „Le Monde” — armatele clasice și-ar recăstiga toate șansele și se poate prevedea o nouă cursă în noapmarilor nestrăteșce”.

Iar toate acestea se petrec într-un moment cînd Statele Unite, ca participante la tratativele de dezarmare de la Geneva, se străduiesc să demonstreze lumii că înarmările nu le-ar sta la inimă. Lumea se întrebă pe bună dreptate: cum se împacă hotărîrea adoptată, cu faptul că S.U.A. sînt semnatarile ale tratatului pentru interzicerea experimentelor nucleare în trei medii, de vreme ce, cum menționează deopotrivă observatorii politici din Est și din Vest, experimentarea focosailor antirachetelor presupune explozii nucleare în atmosferă? Cum concordă această hotărîre cu faptul că Statele Unite sînt coautore ale unui proiect de tratat de nedesimnare a armelor nucleare, de vreme ce proiectul A.B.M. preconizează implicite proliferarea acestor arme? În orice caz — scrie ziarul francez „La Nation” — „problema rachetelor antirachetă creează primejdia dezintegrării tratatului pentru interzicerea experimentelor nucleare, dovadă și zădărnicia proiectului de tratat pentru neapăsîndirea armelor nucleare, din moment ce aceste arme sînt proliferate...”

Proiectul A.B.M. este considerat într-un sir de țări occidentale ca un nou factor menit să complice și mai mult relațiile precare dintre S.U.A. și statele respective. Multi comentarii apreciază că intensificarea înarmării nucleare va servi S.U.A. ca un nou mijloc de presiune asupra propriilor aliați, în încercarea de a termina tendința centrifugă și procesul de dezintegrare din N.A.T.O. de a accentua poziția de subordonare a țării amintite, de a face față și mai departe de politica Washingtonului. Rationamentele pe care le are în vedere în acest sens ziarul britanic „The Sunday Telegraph”, după cum urmează: „Cînd un partener are o putere altă de mare față de ceilalți, ideea că poate exista o colaborare pe toate planurile depășește și continuă să elaboreze politici este pur și simplu ureală”. Într-un asemenea context nu-l de mirare că decizia americană — a provocat o reacție energică într-un sir de țări occidentale. Ministrul de externe britanic și-a exprimat oficial regretul și îngrijorarea față de proiectul A.B.M., guvernul canadian a declarat că dezaprobă acest proiect, zările din alte țări — membri ai unor nemembre ale pactului atlantic — se situează pe aceeași poziție de protest. Promisiunile promotorilor sistemului A.B.M. cu privire la o „protecție” ce ar fi asigurată statelor vest-europene în cazul unui conflict termonuclear nu pot dect să sporească neliniștea statelor vizate, consistente de sporierea riscurilor proprii într-o asemenea eventualitate, să le facă și mai circumspete în privința adevăratelor intenții ale aliaților americani.

Prin multiplele sale implicații, o-puse cerințelor majore ale contemporaneității, proiectul A.B.M. se anunță ca un element generator de neliniștere și neliniște în viața internațională, de natură să adauge noi elemente de încordare climatului politic general, să provoace o nouă tensiune în relațiile dintre state. Interesele păcii și securității în lume reclamă cu totul alte proiecte și măsuri — încetarea cursei înarmărilor și înfăptuirea unor pași concreți spre dezarmare, curmarea acțelor de agresiune și lichidarea oricăror focare de conflict, securizarea drepturilor vitale ale tuturor popoarelor care aspiră la respectarea și pace.

Barbu STOIAN

O escală la Saigon...